Evanghelia Păcii a lui Ioan

Cuvânt înainte

Au trecut aproape două mii de ani de când divinul Fiu al Omului a arătat cu dragoste omenirii calea, adevărul şi viaţa. El a adus, prin miracolele pe care le-a săvârşit, sănătate bolnavilor, înțelepciune ignoranților şi fericire dumnezeiască celor în suferință.

Cuvintele sale pline de bunătate şi înțelepciune, sunt pe jumătate uitate şi în unele situații nu au fost adunate decât după câteva generații de când au fost rostite. Ele nu o dată au fost înțelese greşit, adunate greşit, de sute de ori rescrise şi de sute de ori transformate dar, cu toate acestea, prin voința lui Dumnezeu ele au fost păstrate, pentru cei capabili să le înțeleagă, aproape două mii de ani.

Deşi cuvintele sale, aşa cum le avem astăzi în Noul Testament, reprezintă doar o mică parte din cele rostite de Iisus, ele au cucerit jumătate din omenire şi aproape întreaga civilizație a Vestului. Acest fapt dovedeşte eterna vitalitate a Adevărului conținută în cuvintele Sale şi pune în evidență suprema şi incomparabila lor valoare.

Publicăm aici cuvintele pure şi pline de har rostite de Iisus, după ce au fost traduse direct din străvechea limbă aramaică, limba vorbită de Iisus şi de iubitul său discipol Ioan, care a notat cu cea mai mare exactitate învățăturile personale secrete ale divinului său Maestru.

Aceste cuvinte demonstrează că Iisus dorea mai ales să-i învețe pe oameni cum să trăiască în deplină armonie cu legile divine ale naturii, astfel încât ei să devină capabili să-şi vindece în mod natural orice boală, prin efort propriu şi cu ajutorul lui Dumnezeu. Iisus îşi folosea puterea sa dumnezeiască numai pentru a-i determina pe oameni să caute şi să respecte legile divine ale naturii şi, în final, să îi orienteze spre adevărul suprem, spre Dumnezeu Tatăl. Toate vindecările sale miraculoase erau săvârşite doar în cazul în care cel care, ca urmare a greşelilor sale, suferea, era suficient de pregătit să nu mai păcătuiască. Tocmai de aceea, deloc întâmplător, Iisus încheia plin de dragoste orice vindecare cu cuvintele: "Du-te acum şi nu mai păcătui!"

Lucrarea de față cuprinde doar un fragment - aproximativ o optime - din manuscrisele integrale care există în aramaică şi sunt ținute secrete în Biblioteca Vaticanului şi care, de asemenea, există în slavona veche, la Biblioteca Regală a Habsburgilor (proprietate, în prezent, a statului austriac).

Datorăm existența şi perpetuarea acestor două versiuni preoților nestorieni care, sub presiunea avansării hoardelor lui Gingis-Han, au fost forțați să fugă din Est spre Vest, ducând cu ei toate scripturile vechi şi toate icoanele.

Vechile texte aramaice datează din primul secol după Hristos, în timp ce versiunea în slavona veche este o traducere literală a primelor. Arheologia nu a fost în stare până în prezent să reconstituie exact cum au călătorit textele din Palestina spre interiorul Asiei, pentru a ajunge în cele din urmă în mâinile preoților nestorieni.

O ediție critică, conținând textul complet, referințele şi notele explicative (arheologice, istorice şi exegetice) de rigoare, a apărut sub numele de “The Gospel of the Essenes”. Partea publicată acum de noi se referă la vindecările miraculoase ale lui Iisus.

În afara evidenței adevărului, nu este nimic de adăugat la acest text. El vorbeşte cu o forță extraordinară de la sine. Cel care citeşte cu atenție şi cu dragoste paginile care vor urma, va simți eterna şi divina viață şi evidență a acestor profunde adevăruri, de care omenirea, în aceste momente de schimbare, are nevoie mai mult ca oricând.

“Şi adevărul va mărturisi despre el însuşi.”

EVANGHELIA PĂCII A LUI IISUS HRISTOS

Şi atunci, mulți bolnavi şi schilozi au venit la Iisus, întrebându-L: “Dacă cu adevărat Tu cunoşti toate lucrurile, spune-ne de ce suferim acum de toate aceste chinuri cumplite? De ce nu suntem şi noi la fel de sănătoşi, ca şi ceilalți oameni? Învățătorule divin, vindecă-ne, ajută-ne, pentru ca şi noi să devenim acum puternici şi să nu mai trebuiască să rămânem în mizeria noastră, doborâți de suferințe şi boli. Ştim cu toții că este în puterea Ta să vindeci orice fel de boli. Eliberează-ne de Satana şi de toate aceste mari chinuri. Îndură-Te de noi, Învățătorule”.

Iisus a răspuns: “Fericiți trebuie să deveniți voi, cei cărora vă este foame de adevăr. Dacă mă veți asculta şi mă veți înțelege vă voi îndestula cu pâinea înțelepciunii. Fericiți trebuie să deveniți voi, cei care bateți, pentru că dacă mă veți înțelege vă voi deschide uşa vieții eterne. Fericiți trebuie să deveniți voi, care înțelegând vă veți lepăda de puterea lui Satana, pentru că astfel vă voi conduce în împărăția înaltă a îngerilor Mamei voastre, unde puterea lui Satana nu poate niciodată să intre”.

Şi ei, plini de curiozitate şi uimire, L-au întrebat:

“Cine este Mama noastră şi cine sunt îngerii Ei? Şi unde se află de fapt împărăția Ei?”

“Mama voastră este mereu ascunsă în voi şi voi sunteți permanent cuprinşi în Ea. Ea v-a născut; Ea v-a dat viață. Ea este cea care v-a dat corpul şi tot Ei i-L veți da până la urmă înapoi într-o zi. Fericiți veți fi voi dacă ajungeți să o cunoaşteți pe Ea şi împărăția Ei, dacă respectați legile Ei şi mai ales dacă primiți să acționeze în voi îngerii Mamei. Adevărat vă spun, cel care va face toate aceste lucruri nu va mai vedea niciodată boala, pentru că puterea

divină a Mamei este mai presus de orice rău. Şi Ea distruge pe Satana şi împărăţia lui şi stăpâneşte veşnic peste toate trupurile voastre şi peste toate lucrurile vii.

Sângele care circulă în voi s-a născut din sângele Mamei divine Natura. Sângele Ei cade din nori; ţâşneşte din pântecele pământului, susură în pâraiele munţilor, curge larg în râurile câmpiilor; doarme în lacuri; vuieşte puternic în mările furtunoase.

Aerul pe care îl respirăm s-a născut din respiraţia Mamei noastre divine Natura. Respiraţia Ei este azurie în înălţimea cerurilor, foşneşte pe vârfurile munţilor, şopteşte în frunzele pădurii, unduieşte peste câmpii, doarme în văile adânci, arde fierbinte în deşert.

Tăria oaselor voastre s-a născut din tăria oaselor Mamei divine, care a dat consistenţă stâncilor şi pietrelor. Ele stau dezgolite în faţa cerului, pe vârfurile munţilor; sunt ca nişte uriaşi care stau dormind pe coastele munţilor, ca nişte statui sfinte aşezate în deşert şi ascunse în adâncimea pământului.

Delicateţea cărnii noastre s-a născut din carnea Mamei noastre divine Natura, a cărei carne devine galbenă şi roşie în fructele copacilor şi ne hrăneşte în brazdele câmpiilor. Măruntaiele noastre s-au născut din măruntaiele divine ale Mamei Natura şi sunt ascunse ochilor noştri, precum adâncimile nevăzute ale pământului.

Lumina ochilor noştri, auzul urechilor noastre, amândouă s-au născut din lumina şi sunetele Mamei noastre divine Natura, care ne înconjoară aşa cum valurile mării înconjoară peştele, aşa cum aerul învolburat înconjoară pasărea.

Omul este fiul Naturii divine şi de la Ea a primit Omul întregul său trup, întocmai cum trupul unui nou-născut se naşte din trupul mamei sale.

Adevărat, adevărat vă spun, voi sunteţi una cu Mama voastră divină Natura; Ea este în voi şi voi în Ea. Din Ea v-aţi născut, în Ea trăiţi şi la Ea vă veţi întoarce din nou. De aceea, păstraţi ca fiind sfinte legile Ei, pentru că niciodată nu poate trăi mult şi nici nu poate fi fericit, decât acela care îşi cinsteşte Mama divină şi respectă cu umilinţă legile Ei. Căci respiraţia voastră este respiraţia Ei; sângele vostru este sângele Ei; oasele voastre sunt oasele Ei; carnea voastră este carnea Ei; măruntaiele voastre sunt măruntaiele Ei; ochii şi urechile voastre sunt ochii şi urechile Ei (căci totdeauna partea este în tot şi totul în parte).

Dacă nu izbutiţi să păstraţi toate aceste legi divine, dacă vă veţi face rău, fie chiar numai unuia dintre mădularele trupului vostru, vă veţi pierde cu totul în boala voastră chinuitoare şi acolo, va fi doar plânsetul şi scrâşnirea dinţilor. Vă spun, până când nu veţi urma legile Mamei voastre divine, nu veţi putea scăpa în nici un fel de moarte. Cel care se ataşează strâns de legile Mamei sale divine, de el se va ataşa strâns şi Mama sa divină; Ea îi va vindeca atunci toate rănile şi el nu va mai fi niciodată bolnav; Ea îi va da în plus viaţă lungă şi totodată îl va proteja de toate chinurile: de foc, de apă şi de muşcătura şerpilor veninoşi, pentru că Mama divină Natura v-a purtat, v-a născut şi tot Ea este aceea care ţine viaţa în voi. Ea v-a dat trupul Ei şi nimeni altcineva decât Ea nu vi-l va putea vindeca. Fericit este cel care o iubeşte pe Mama sa divină şi se odihneşte liniştit la pieptul Ei, pentru că Mama divină vă

iubeşte chiar şi atunci când voi vă întoarceți fața de la Ea. Şi cu atât mai mult Ea vă va iubi, dacă vă veți întoarce din nou la Ea! Adevărat vă spun, foarte mare este dragostea Ei, mai mare decât cei mai mari munți, mai adâncă decât cele mai adânci mări. Şi Mama divină nu-i părăseşte niciodată pe cei care cu adevărat o iubesc: aşa cum o găină îşi apără puii, aşa cum o leoaică îşi apără leuții, aşa cum o mamă îşi apără nou-născutul, tot aşa Mama divină Natura îl protejează pe Fiul divin al Omului de toate pericolele şi de toate relele.

Relele şi pericolele stau nenumărate în aşteptarea Fiilor ignoranți ai Oamenilor. Belzebut, prințul tuturor relelor, izvorul oricărui rău, stă în aşteptare în trupul tuturor Fiilor Oamenilor care se complac în rău şi greşeală. El este moarte, domnul oricărui chin şi, luându-şi o înfățişare plăcută, el îi ispiteşte plin de viclenie şi îi ademeneşte pe Fiii cei perverşi ai Oamenilor. El promite bogății şi putere, palate splendide, îmbrăcăminte de aur şi argint şi o mulțime de servitori, renume şi glorie, adulter şi desfrâu, lăcomie şi pofta de a bea, vieți tumultuoase, trândăvie şi zile leneşe. Şi el ispiteşte în fel şi chip, pe fiecare, prin acel lucru rău spre care inima sa este cel mai mult înclinată. Şi în ziua în care Fiii Oamenilor au devenit deja sclavii tuturor acestor perversități, deşertăciuni şi spurcăciuni, atunci, ca plată, el smulge de la Fiii cei răi ai Oamenilor toate acele lucruri pe care Mama divină Natura le-a dat lor cu atâta generozitate. El le ia suflarea, sângele, oasele, carnea, măruntaiele, ochii şi urechile. Şi suflarea Fiului cel păcătos al Omului devine scurtă şi înăbuşită, plină de durere şi rău mirositoare, ca suflarea fiarelor necurate. Şi sângele lui devine gros şi rău mirositor, ca apa mlaştinilor; se năclăieşte şi se înnegreşte ca noaptea morții. Şi oasele lui devin tari şi înnodate; se topesc înăuntru şi se rup în bucăți ca o piatră care cade de pe o stâncă. Şi carnea sa devine grasă şi apoasă, putrezeşte, acoperită cu râie şi bube care sunt dezgustătoare, şi măruntaiele lui se umplu cu murdărie, cu scursori în descompunere, şi atunci o mulțime de viermi locuiesc acolo. Şi ochii lui devin cețoşi până când la sfârşit noaptea întunecată îi înveleşte, şi urechile lui devin surde ca tăcerea mormântului. Şi, în cele din urmă, rătăcitorul Fiu nechibzuit al Omului îşi va pierde viața, pentru că el nu a mai respectat şi nu a mai păstrat legile Mamei sale divine şi a adunat în el păcat după păcat. Tocmai de aceea, sunt luate de la el toate darurile Mamei sale divine Natura: suflarea, sângele, carnea, măruntaiele, ochii şi urechile şi, în afară de toate acestea, viața cu care Mama divină Natura i-a încununat trupul.

Dar, dacă rătăcitorului Fiu păcătos al Omului îi pare cu adevărat rău de păcatele sale şi se desprinde de ele şi se întoarce din nou cu dragoste la Mama sa divină, şi dacă mereu după aceea el ascultă de legile Ei divine, el se va elibera din ghearele Satanei, rezistând cu fermitate ispitelor, atunci Mama sa divină Natura primeşte din nou pe Fiul său rătăcitor cu dragoste şi îi trimite îngerii Ei, care din nou îl vor putea sluji. Când Fiul Omului rezistă cu dârzenie Satanei care locuieşte în el şi nu-i mai face deloc voia, în acelaşi ceas sunt găsiți deja îngerii Mamei sale divine acolo în el, ca ei să îl poată sluji cu toată puterea lor şi să-l elibereze cu totul pe Fiul, acum divin, al Omului de puterea cea cumplită a Satanei.

Pentru că niciodată un om nu poate sluji în mod egal doi stăpâni. Pentru că fie îi slujeşte pe Belzebut şi diavolii săi, fie o slujeşte pe Mama sa divină Natura şi pe îngerii ei. Fie slujeşte moartea şi răul, fie slujeşte viața şi binele. Adevărat, adevărat vă spun, fericiți sunt cei care ascultă şi respectă legile divine ale vieții şi nu rătăcesc pe cărările îngrozitoare ale morții, pentru că în ei atunci forțele vieții devin mari şi puternice şi astfel ei scapă cu uşurință de chinurile morții”.

Toţi cei din jurul său I-au ascultat cuvintele cu uimire, deoarece cuvintele Sale erau putere şi El îi învăța cu totul altfel decât preoții şi scribii. Şi, cu toate că soarele apusese de mult acum, ei nu au plecat la casele lor, ci s-au aşezat în jurul lui Iisus şi L-au întrebat: "Învățătorule, spune-ne care sunt aceste legi divine ale vieții? Te implorăm, mai rămâi cu noi o vreme şi învață-ne. Am vrea să ascultăm toate învățăturile Tale divine ca să putem fi vindecați şi să devenim virtuoşi şi fericiți".

Şi atunci Iisus a stat jos în mijlocul lor şi a spus: "Adevărat, adevărat vă spun, nimeni nu poate fi cu adevărat fericit, în afară de cel care respectă legea.

Şi atunci ceilalți au răspuns într-un glas: "Noi toți ascultăm de legile lui Moise, cel care ne-a dat legea".

Iisus le-a spus: "Nu luați ca fiind pe deplin adevărată legea cea veche, aşa cum a fost ea scrisă în scripturile voastre, pentru că legea etern divină este viața armonioasă, pe când scriptura este moarte. Moise nu a primit legile sale de la Dumnezeu în scris, ci prin cuvânt viu. Legea divină este cuvântul viu. Legea cu adevărat divină este cuvântul viu al Dumnezeului cel viu, dat profeților săi vii, pentru oamenii cei vii. În tot ceea ce este viață, acolo este scrisă legea divină. O vedeți în iarbă, în copac, în râu, în munte, în păsările cerului, în peştii mării; dar căutați-o în primul rând în voi înşivă. Toate cele care sunt vii sunt mai aproape de Dumnezeu decât scriptura, care este fără viață. Dumnezeu a făcut astfel viața şi toate cele care sunt vii, pentru ca ele, prin cuvântul etern viu, să poată să-l învețe pe om legile lui Dumnezeu cel adevărat. Dumnezeu nu a scris legile sale în pagini de carte, ci înainte de toate în inima, în mintea şi în spiritul vostru. Ele sunt mereu prezente în suflarea voastră, în sângele vostru, în oasele voastre, în carnea voastră, în măruntaiele voastre, în ochii şi în urechile voastre şi sunt mereu scrise în fiecare părticică din trupul vostru. Ele se află în aer, în apă, în pământ, în plante, în razele soarelui, în adâncimi şi în înălțimi. Ele toate vă vorbesc, dacă ştiți să le ascultați, pentru ca voi să puteți înțelege şi respecta limba şi voința lui Dumnezeu cel viu. Dar voi adeseori, datorită păcatelor, vă închideți ochii, ca să nu puteți vedea şi vă astupați urechile, ca să nu puteți auzi. Adevărat, adevărat vă spun, scriptura este lucrarea omului, dar viața şi toate cele care o găzduiesc sunt totdeauna lucrarea lui Dumnezeu. De ce nu ascultați şi nu respectați cuvintele cele vii ale lui Dumnezeu, care sunt în mod evident scrise în lucrările lui? Şi de ce studiați şi vă agățați cu atâta încăpățânare de scripturile cele moarte, care nu sunt decât lucrarea mâinilor neîndemânatice ale omului?"

"Cum putem noi, oare, să citim legile lui Dumnezeu, în altă parte decât în scripturi? Unde sunt ele în altă parte scrise? Citeşte-ni-le şi arată-ni-le unde le vezi Tu, pentru că noi nu cunoaştem nimic altceva decât scripturile cele vechi, pe care le-am moştenit de la strămoşii noştri. Spune-ne despre legile divine de care ne vorbeşti, pentru ca, auzindu-le, să le respectăm şi să fim îndreptați şi vindecați".

Iisus a spus: "Voi nu înțelegeți cuvintele vieții, pentru că acum prin păcatele voastre voi sunteți în moarte. Întunericul greşelilor vă acoperă ochii, iar urechile voastre sunt astupate de surzenie. Nu vă este de nici un folos să cugetați la scripturi dacă, prin toate faptele voastre, îl huliți pe cel care v-a dat scripturile. Dumnezeu şi legile Lui divine nu sunt deloc prezenți în

ceea ce faceți. Ele nu sunt niciodată prezente în lăcomie şi nici în pofta de a bea, nici în viețile voastre perverse şi agitate, nici în desfrâu, nici în căutarea de bogății, nici în ura contra duşmanilor voştri, pentru că toate aceste lucruri şi multe altele care sunt rele, sunt departe de adevăratul Dumnezeu şi de îngerii Săi. Căci toate aceste lucruri vin numai din împărăția întunericului şi de la regele tuturor relelor! Toate aceste lucruri rele şi păcătoase le purtați permanent în voi înşivă; şi astfel, din această cauză, cuvântul adevărului şi puterea divină a lui Dumnezeu nu intră deloc în voi, pentru că numai relele de toate felurile şi toate spurcăciunile îşi au locuința în trupul vostru, în sufletul vostru şi în mintea voastră. Dacă vreți cu adevărat ca cuvântul lui Dumnezeu cel viu şi puterea Sa divină să poată intra în voi, nu spurcați trupul vostru, sufletul vostru şi mintea voastră! Trupul este templul sufletului şi sufletul este templul Spiritului cel nemuritor al lui Dumnezeu. Purificați de aceea aceste temple, pentru ca Domnul cel veşnic al templului să poată locui acolo înăuntru şi să ocupe un loc care să fie demn de El. Şi din fața tuturor ispitelor corpului, sufletului şi minții voastre, care vin de la Satana, retrageți-vă pentru totdeauna sub umbra cerului lui Dumnezeu.

Reînnoiți-vă prin cele divine cât mai repede. Adevărat vă spun, Satana şi toate chinurile sale nu pot fi alungate decât prin post, aspirație şi rugăciune. Duceți-vă fiecare în natură şi postiți singuri şi nu vă arătați postul nici unui om. Dumnezeu cel viu vă va vedea atunci şi mare va fi răsplata voastră. Postiți, plini de credință în Dumnezeu, până când Belzebut şi toate relele sale pleacă de la voi şi toți îngerii Mamei divine a Naturii vin şi vă slujesc. Şi iarăşi vă spun, dacă nu postiți plini de umilință, nu veți fi niciodată eliberați de puterea Satanei şi de toate bolile care vin de la Satana. Postiți şi rugați-vă cu ardoare, căutând neîncetat puterea Dumnezeului cel viu, pentru vindecarea voastră. Când postiți, ocoliți Fiii cei păcătoşi ai Oamenilor şi căutați să atrageți spre voi îngerii Mamei divine a Naturii, pentru că numai cel care caută, până la urmă va găsi.

Căutați aerul proaspăt al pădurii şi al câmpiilor şi acolo, în mijlocul lor, veți găsi pe îngerul aerului. Scoateți-vă în întregime îmbrăcămintea şi permiteți îngerului aerului să vă îmbrățişeze tot trupul gol. Apoi respirați adânc şi rar, pentru ca îngerul aerului să poată fi adus înlăuntrul vostru. Îngerul aerului va alunga repede afară din trupul vostru toate necurățeniile, care l-au pângărit atât pe dinafară cât şi pe dinăuntru. Şi astfel, toate lucrurile rău mirositoare şi necurate vor ieşi în curând afară din voi, aşa cum fumul iese din foc şi se răsuceşte în sus, pentru a se pierde în marea aerului. Pentru că vă spun cu adevărat, sfânt este îngerul aerului, care curăță tot ce este necurat şi care face parfumate toate lucrurile rău mirositoare. Nici un om nu poate veni în fața lui Dumnezeu, dacă îngerul aerului nu l-a lăsat să treacă. Toți trebuie să vă naşteți din nou prin aer şi prin adevăr, pentru ca trupul vostru să respire aerul Mamei noastre divine Natura, iar mintea să respire la rândul ei adevărul Tatălui nostru Ceresc.

După îngerul aerului, căutați acum îngerul apei. Scoateți-vă din nou toată îmbrăcămintea şi permiteți îngerului apei să vă îmbrățişeze tot trupul. Aruncați-vă cu totul în brațele sale pure şi cuprinzătoare şi, tot atât de des pe cât mişcați aerul cu respirația voastră, mişcați acum şi apa cu trupul vostru. Îngerul apei va arunca, la rândul său, repede afară din trupul vostru, toate necurățeniile care v-au pângărit atât pe dinafară cât şi pe dinăuntru. Şi toate lucrurile necurate şi rău mirositoare vor curge repede afară din voi, la fel precum necurățiile hainelor murdare, spălate în apă, curg şi se pierd în curentul râului. Adevărat, adevărat vă spun, sfânt şi pur este îngerul apei, care curăță tot ce este necurat şi face

parfumate toate lucrurile rău mirositoare. Nici un om nu va putea veni în fața lui Dumnezeu, dacă îngerul apei nu-l lasă să treacă. Toți trebuie să vă nașteți din nou din apă și din adevăr, pentru ca trupul vostru să se scalde în râul vieții pământești și mintea voastră să se scalde în râul vieții veșnice. Pentru că, de fapt, voi primiți sângele vostru de la Mama voastră divină, Natura și adevărul de la Tatăl divin Ceresc.

Să nu credeți cumva că este destul ca îngerul apei să vă îmbrățișeze numai pe dinafară; fiindcă necurăția dinăuntru este adeseori cu mult mai mare decât necurăția dinafară. Și cel care se curăță doar pe dinafară, dar pe dinăuntru rămâne necurat, este asemenea mormintelor care, pe dinafară sunt frumos vopsite, dar pe dinăuntru sunt pline de tot felul de necurății oribile și dezgustătoare. De aceea este bine să permiteți îngerului apei să vă boteze chiar și pe dinăuntru, pentru ca să vă puteți elibera repede de păcatele voastre trecute, pentru a putea deveni grabnic, și în interior, la fel de puri ca spuma cea minunată a râului în lumina soarelui.

Căutați, de aceea, un tâlv mare, cu tulpina lungă cât înălțimea unui om [n.n. tâlvul este o plantă asemănătoare cu un dovleac]. Umpleți-i interiorul cu apă din râu și după ce soarele a încălzit-o, agățați-l apoi de ramura unui copac și îngenuncheați pe pământ în fața îngerului apei și permiteți capătului tulpinii tâlvului să intre în părțile voastre de dinapoi, pentru ca apa să poată curge prin toate măruntaiele voastre și să le curețe. După aceasta, rămâneți îngenunchiați pe pământ, în fața îngerului apei și rugați-l pe Dumnezeu cel viu să vă ierte toate păcatele voastre trecute și rugați-l apoi, cu umilință, pe îngerul apei, să vă elibereze trupul de orice boală și necurăție. Apoi, lăsați apa aceea să se scurgă complet afară din trupul vostru, ca să poată scoate din interiorul vostru toate lucrurile necurate și rău mirositoare ale Satanei; veți vedea atunci cu ochii voștri și veți mirosi cu nasul vostru toate spurcăciunile și toate necurățiile care v-au spurcat templul trupului. Toate acestea erau păcate care locuiau în trupul vostru, chinuindu-vă cu tot felul de dureri. Botezul lăuntric cu această apă vă eliberează grabnic de toate acestea. Reînnoiți-vă mereu botezul cu apă în fiecare zi a postului vostru, până în ziua în care veți vedea că apa care curge afară din voi este la fel de pură ca și spuma râului. Duceți-vă corpul la râu și, acolo, lăsați-vă în brațele îngerului apei, aduceți cu umilință mulțumiri lui Dumnezeu cel viu, care v-a eliberat de păcatele voastre. Acest botez sfânt prin îngerul apei este renașterea voastră într-o viață nouă. Pentru că prin ea ochii voștri vor vedea de acum încolo cele ascunse și urechile voastre vor auzi cele tainice. Nu mai păcătuiți deloc după aceea, după botezul vostru, pentru ca îngerii aerului și apei să poată de-a pururea locui în voi și să vă slujească cu putere, tot mai mult. Și dacă, chiar și după aceea, ceva din păcatele și necurățiile voastre trecute mai rămân, căutați îngerul luminii Soarelui. Scoateți-vă toată îmbrăcămintea și permiteți îngerului al luminii să vă îmbrățișeze tot trupul gol. Apoi respirați adânc și cât mai rar, pentru ca îngerul luminii soarelui să poată fi de asemenea adus înăuntrul vostru. Și îngerul luminii soarelui va alunga astfel din trupul vostru toate lucrurile necurate și rău mirositoare care v-au spurcat atât pe dinafară cât și pe dinăuntru. Și toate lucrurile necurate și rău mirositoare vor ieși atunci afară din voi, așa cum întunericul nopții se topește și dispare în fața strălucirii minunate a soarelui care răsare. Pentru că vă spun cu adevărat, sfânt este îngerul al luminii soarelui, care curăță toate necurățiile și face parfumate toate lucrurile rău mirositoare. Nimeni nu poate veni în fața lui Dumnezeu, dacă îngerul luminii soarelui nu l-a lăsat să treacă. Toți trebuie să vă nașteți din nou din soare și adevăr, pentru ca trupul vostru să stea purificat în lumina soarelui Mamei divine Natura și mintea voastră să stea în lumina soarelui adevărului Tatălui Ceresc. Îngerii aerului, apei și luminii soarelui sunt mereu înfrățiți.

Ei au fost dăruiți Fiului al Omului pentru ca să-l slujească şi pentru ca el să poată merge de-a pururea, de la unul la altul, atunci când are trebuință. Sfântă şi purificatoare este îmbrățişarea lor. Ei sunt copiii nedespărțiți ai Mamei divine. Tocmai de aceea, nu trebuie să despărțiți pe cei pe care Pământul şi Cerul i-au făcut să fie de fapt Unul. Lăsați-i pe aceşti îngeri frați să vă îmbrățişeze în fiecare zi şi lăsați-i mai ales să locuiască în voi, în tot timpul postului vostru.

Adevărat vă spun, numai astfel puterea diavolilor, toate păcatele şi necurățiile vor pleca în grabă din trupul care este complet îmbrățişat de aceşti trei îngeri. Precum hoții surprinşi, care fug repede dintr-o casă prădată, la întoarcerea stăpânului casei, unul pe uşă, unul pe fereastră şi al treilea prin capacul de pe acoperiş, fiecare pe unde se află şi fiecare pe unde poate, tot aşa vor fugi repede din trupurile voastre toți demonii răului, toate păcatele trecute şi toate necurățiile şi bolile care au spurcat templul trupurilor şi al sufletelor voastre. Când îngerii Mamei voastre divine Natura intră în trupurile voastre, stăpânii cei adevărați şi divini ai templului intră din nou în stăpânirea lui, şi atunci toate mirosurile rele vor pleca în grabă prin suflarea voastră şi prin pielea voastră, voma cea putredă prin gura voastră, prin pielea voastră, prin părțile voastre ascunse şi chiar prin cele de dinapoi. Şi toate aceste lucruri le veți vedea cu ochii voştri şi le veți mirosi cu nasul vostru şi le veți atinge cu mâinile voastre. Şi, când toate păcatele şi necurățiile au plecat din trupul vostru, sângele vostru va deveni la fel de pur ca sângele Mamei voastre divine Natura, ca spuma curată a râului în lumina soarelui, suflarea voastră va deveni la fel de pură ca mireasma florilor parfumate, carnea voastră va fi la fel de pură precum carnea fructelor înroşindu-se la vremea pârguitului printre frunzele copacilor, lumina ochilor voştri va deveni la fel de limpede şi strălucitoare ca strălucirea soarelui pe cerul albastru. Şi atunci, îngerii Mamei Naturi vă vor sluji din nou, plini de dragoste. Şi suflarea voastră, sângele vostru, carnea voastră vor fi una cu suflarea, sângele şi carnea Mamei voastre divine natura, pentru ca spiritul vostru să poată deveni, de asemenea, una cu Spiritul al Tatălui Ceresc. Pentru că nimeni nu poate ajunge la Tatăl divin Ceresc decât prin Mama divină Natura, aşa cum nici un nou-născut nu poate înțelege pe deplin învățăturile tatălui său, până când mama sa nu l-a alăptat, nu l-a scăldat, nu l-a hrănit şi nu l-a adormit. Când copilul este încă mic, locul său este cu mama sa şi el trebuie să o asculte. Când copilul a crescut, tatăl său îl ia la lucru alături de el, în câmp şi copilul vine înapoi la mama sa numai când ora cinei a sosit, şi apoi după aceea tatăl său îl învață ceea ce trebuie să ştie, pentru ca el să devină iscusit în toate lucrările tatălui său. Şi când tatăl vede că fiul său a priceput aşa cum trebuie învățătura şi face foarte bine lucrarea sa, el abia atunci îi dă toate averile sale, pentru ca fiul să poată continua acum lucrarea tatălui său. Fericit este acel fiu, care va accepta sfatul mamei sale şi păşeşte pe această cale. Şi de o sută de ori mai fericit este acel fiu înțelept, care acceptă şi păşeşte, de asemenea, pe calea sfatului tatălui său. Tocmai de aceea v-a fost spus: "Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, pentru ca zilele tale să fie multe pe acest pământ". Dar, mai mult decât atât, eu vă spun, Fii ai Oamenilor: Cinstiți pe Mama voastră divină Natura şi respectați-i toate legile, pentru ca zilele voastre să fie multe pe acest pământ şi cinstiți, de asemenea, pe Tatăl vostru divin Ceresc, pentru ca viața veşnică şi plină de fericire să fie a voastră. Căci Tatăl Ceresc este de nenumărate ori mai mare decât toți tații de sânge, şi Mama voastră Natura este mai mare decât toate mamele de sânge, şi mai drag este Fiul al Omului în ochii Tatălui Său divin Ceresc şi ai Mamei sale divine Natura, decât sunt copiii în ochii taților lor de sânge şi ai mamelor lor de sânge, căci mai înțelepte sunt cuvintele şi legile Tatălui Ceresc şi cele ale Mamei Naturi, decât cuvintele şi voința tuturor taților şi aceea a tuturor mamelor de sânge. Şi de mai multă valoare, de asemenea, este moştenirea Tatălui divin

Ceresc şi aceea a Mamei divine Natura, care vă deschid la veşnica împărăţie a vieţii divine cereşti şi pământeşti, decât toate moştenirile taţilor voştri de sânge şi toate moştenirile mamelor voastre de sânge.

Adevăraţii voştri fraţi trebuie să fie numai aceia care fac mereu voia Tatălui Ceresc şi voia Mamei divine a Naturii, şi nu fraţii voştri de sânge. Adevăraţii voştri fraţi, care respectă voia Tatălui divin Ceresc şi voia Mamei sale divine Natura, vă vor iubi totdeauna de o mie de ori mai mult decât fraţii voştri de sânge. Pentru că, încă din zilele lui Cain şi Abel, când fraţii de sânge au încălcat voinţa divină a lui Dumnezeu, nu mai există nici o frăţie de sânge adevărată. Şi adeseori fraţii se poartă cu fraţii lor ca nişte străini.

TATĂL DIVIN CERESC ESTE DRAGOSTE.

MAMA VOASTRA DIVINĂ NATURA ESTE DRAGOSTE.

FIUL DIVIN AL OMULUI ESTE DRAGOSTE.

Dragostea este cea prin care Tatăl divin Ceresc Mama divină Natura şi Fiul divin al Omului devin Una, pentru că spiritul Fiului Omului a fost creat de spiritul Tatălui Ceresc, iar trupul său a fost creat din trupul Mamei a Naturii. De aceea, fiecare trebuie să deveniţi desăvârşiţi, aşa cum desăvârşite sunt spiritul Tatălui Ceresc şi trupul Mamei Naturii. Şi să iubiţi pe Tatăl divin Ceresc, aşa cum şi El iubeşte spiritul vostru şi tot aşa să iubiţi pe Mama voastră divină Natura, după cum şi Ea vă iubeşte trupul vostru. Şi la fel este bine să iubiţi pe fraţii voştri adevăraţi, aşa cum şi Tatăl vostru Ceresc şi Mama voastră Natura îi iubesc. Căci numai atunci, Tatăl divin Ceresc vă va da spiritul Său sfânt şi Mama divină Natura vă va da trupul Ei sfânt. Atunci, Fiii ai Oamenilor vor da o nesfârşită dragoste unul altuia, ca fraţi adevăraţi, dragostea pe care ei de fapt au primit-o de la Tatăl divin Ceresc şi de la Mama lor divină; şi abia atunci ei toţi vor deveni mângâietori unul pentru celălalt. Şi atunci, va dispare de pe pământ tot răul şi toată suferinţa şi va fi multă dragoste, fericire şi bucurie pe pământ. Pământul va fi atunci ca cerurile, şi împărăţia lui Dumnezeu abia atunci va veni. Atunci, va veni Fiul divin al Omului în toată slava Sa, pentru a moşteni împărăţia lui Dumnezeu. Şi Fiii Oamenilor îşi vor împărţi moştenirea lor divină, care este împărăţia lui Dumnezeu. Pentru ca Fiii Oamenilor să ajungă să trăiască în Tatăl divin Ceresc şi în Mama divină Natura, iar Tatăl divin Ceresc şi Mama divină Natura să ajungă să trăiască în ei. Şi odată cu împărăţia lui Dumnezeu, va veni sfârşitul timpurilor, pentru că dragostea nesfârşită a Tatălui divin Ceresc dă tuturor viaţă veşnică în împărăţia lui Dumnezeu, pentru că dragostea Sa este veşnică. Dragostea este mai puternică decât moartea.

Chiar dacă aş cunoaşte limbile oamenilor şi ale îngerilor, dacă nu aş avea dragoste, glasul Meu ar suna ca o tingire goală de alamă. Chiar dacă aş spune ce va veni şi aş cunoaşte toate secretele şi toată înţelepciunea, şi chiar dacă aş avea credinţa puternică precum furtuna care ridică munţii din locul lor, dar nu aş avea dragoste, Eu nu aş fi nimic. Şi chiar dacă aş da toate bunurile Mele pentru a-i hrăni pe săraci şi aş da tot focul pe care l-am primit de la Tatăl Meu, dar nu aş avea dragoste, nu aş fi de folos în nici un fel. Dragostea este răbdătoare. Dragostea nu este invidioasă , nu lucrează rău, nu cunoaşte mândrie, nu este aspră şi nici

egoistă; este înceată la mânie şi nu născoceşte nici o răutate; ea nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de dreptate. Dragostea apără totul, dragostea crede totul, dragostea speră totul, dragostea suportă totul şi niciodată nu se epuizează; doar limbile vor înceta şi cunoaşterea va dispare. Pentru că avem adevărul în parte şi avem dreptate în parte şi greşim în parte. Dar când deplinătatea perfecţiunii va veni, tot ceea ce este parţial va deveni Totul. Când omul era copil, el vorbea ca un copil, înţelegea ca un copil, gândea ca un copil; dar când a devenit om, el a dat deoparte toate lucrurile copilăreşti. Acum vedem prin ceaţă şi prin afirmaţii întunecoase. Acum cunoaştem parţial, dar când vom fi venit în faţa lui Dumnezeu nu vom mai cunoaşte în parte, ci exact aşa cum am fost învăţaţi de El. Şi acum, rămân acestea trei: credinţă, speranţă şi dragoste, dar cea mai mare dintre acestea este dragostea.

Acum vă vorbesc în limba vie a Dumnezeului viu, prin spiritul sfânt al Tatălui nostru divin Ceresc. Încă nu este nici unul printre voi, care să poată înţelege pe deplin tot ceea ce spun. Cel care vă prezintă scripturile vă vorbeşte în limba moartă a unor oameni morţi, prin trupul său supus bolilor şi morţii. De aceea poate fi el înţeles de toţi oamenii, pentru că toţi oamenii sunt supuşi bolii şi toţi sunt în moarte. Nici unul nu vede lumina eternă a vieţii. Omul orb îi conduce pe cei orbi pe cărarea întunecată a păcatelor, bolilor şi suferinţelor, şi în cele din urmă toţi cad în prăpastia cumplită a morţii.

Sunt trimis la voi de către Tatăl divin, ca să pot face lumina vieţii să strălucească înaintea voastră. Lumina se cunoaşte pe sine şi cunoaşte întunericul, dar întunericul se cunoaşte numai pe sine şi nu cunoaşte niciodată lumina. Mai am încă multe lucruri să vă spun, dar nu le puteţi purta încă, pentru că ochii voştri sunt obişnuiţi mai mult cu întunericul, iar lumina deplină a Tatălui divin Ceresc v-ar orbi. De aceea, voi nu puteţi să înţelegeţi deocamdată ceea ce vă spun în legătură cu Tatăl divin Ceresc, care M-a trimis la voi. Urmaţi, mai întâi, să înţelegeţi şi să respectaţi doar legile Mamei divine a Naturii, despre care v-am vorbit, iar când îngerii Ei v-au curăţat pe deplin şi v-au reînnoit trupurile întărindu-vă ochii, veţi fi cu adevărat în stare să suportaţi lumina Tatălui Ceresc, care este de o mie de ori mai strălucitoare decât strălucirea a o mie de sori. Căci cum credeţi că v-aţi putea uita la lumina orbitoare a Tatălui divin Ceresc, când voi nu puteţi să suportaţi nici măcar strălucirea soarelui arzător? Credeţi-Mă, soarele este întocmai ca flacăra unei sărmane lumânări pe lângă soarele adevărului Tatălui divin Ceresc. Aveţi, deci, totdeauna încredere, speranţă şi dragoste.

Adevărat, adevărat vă spun, nu vă aşteptaţi răsplata. Dacă credeţi în vorbele Mele, voi credeţi de fapt în Cel care m-a trimis pe Mine, căci acesta este Domnul tuturor, prin care toate devin cu putinţă. Pentru că tot ce este imposibil oamenilor, toate acestea îi sunt cu uşurinţă posibile lui Dumnezeu. Dacă credeţi în îngerii Mamei divine a Naturii şi ascultaţi de legile Ei, credinţa voastră vă va întări şi nu veţi mai vedea boala niciodată. Aveţi credinţă, de asemenea, în dragostea nesfârşită a Tatălui divin Ceresc, pentru că cel care neîncetat se încrede în El nu va fi niciodată înşelat şi nici nu va vedea vreodată moartea.

Iubiţi-vă neîncetat unul pe altul, pentru că Dumnezeu este nesfârşită dragoste şi, acţionând în felul acesta, îngerii Săi vor şti că mergeţi pe cărările Lui. Şi atunci, toţi îngerii vor veni în faţa voastră şi vă vor servi. Şi Satana, cu toate păcatele, bolile şi necurăţiile, va pleca pentru totdeauna din trupul vostru. Mergeţi acum şi feriţi-vă să mai păcătuiţi; căiţi-vă pentru păcatele voastre; botezaţi-vă, ca să vă puteţi naşte din nou şi astfel să nu mai păcătuiţi”.

Apoi, Iisus s-a ridicat, dar toți ceilalți au rămas aşezați, pentru că fiecare simțea puterea copleşitoare a cuvintelor Sale. Şi atunci, luna plină a apărut între norii care se spărgeau şi L-a învăluit pe Iisus în strălucirea ei. Scântei au țâşnit din părul Său şi El a stat între ei în lumina lunii, de parcă ar fi plutit în aer. Nimeni nu s-a mai mişcat atunci, nici o voce nu s-a mai auzit şi nimeni nu a ştiut cât timp a trecut, pentru că timpul parcă se oprise.

Atunci Iisus a întins mâinile către ei şi a spus: "Pacea lui Dumnezeu să fie cu voi!" Şi El a plecat aşa cum suflarea vântului leagănă frunzele copacilor.

Încă pentru multă vreme, cei din jur au rămas nemişcați şi apoi s-au trezit în tăcere, unul după celălalt, ca după un lung vis. Dar nimeni n-ar fi plecat, ca şi cum cuvintele Celui care îi părăsise continuau să le răsune în continuare în urechi. Şi au rămas extaziați, ascultând parcă o muzică cerească minunată.

La un moment dat, în cele din urmă, unul dintre ei, ca şi cum ar fi fost puțin înfricoşat, spuse: "Ce bine că suntem aici"; iar altul a spus: "Ce bine ar fi fost dacă noaptea aceasta minunată ar fi durat de-a pururea"; şi alții au adăugat: "Ce bine ar fi fost dacă El ar fi fost cu noi întotdeauna. El este cu adevărat trimisul lui Dumnezeu, pentru că iată, doar el a sădit speranța în inimile noastre". Şi nici unul nu dorea să se întoarcă acasă şi spuneau: "Nu vreau să mă duc acasă, unde totul este întuneric şi fără bucurie. De ce să ne ducem acum acasă, unde nimeni nu ne iubeşte?"

Ei vorbeau în acest fel pentru că toți erau săraci, şchiopi, orbi, schilozi, cerşetori, vagabonzi, disprețuiți în nemernicia lor, ținuți doar de milă în casele în care găseau uneori refugiu doar pentru câteva zile. Chiar unii care aveau şi casă şi familie au spus: "Şi noi vom sta acum cu voi". Pentru că fiecare om simțea că spusele Celui divin, care plecase, legaseră mica adunare cu mii de fire invizibile. Toți simțeau acum că s-au născut din nou. Ei continuau acum să vadă înaintea lor o lună strălucitoare, chiar şi atunci când luna se ascunsese în nori şi atunci, în inimile tuturor au înflorit flori de o frumusețe minunată, care erau florile bucuriei divine.

Şi când strălucitoarele raze ale soarelui au apărut peste marginea pământului, toți au simțit că era soarele Împărăției lui Dumnezeu, care venea. Cu încurajări pline de bucurie, au ieşit în întâmpinarea îngerilor lui Dumnezeu.

Şi foarte mulți bolnavi şi necurați au urmat întocmai cuvintele lui Iisus şi au căutat malurile pârâurilor susurânde.

Ei şi-au scos îmbrăcămintea şi au postit, şi-au abandonat trupul îngerilor aerului, apei şi luminii soarelui şi îngerii Mamei divine a Naturii i-au îmbrățișat, luându-le în stăpânire trupurile şi pe dinăuntru şi pe dinafară, şi ei toți au văzut toate relele, păcatele şi necurățiile plecând în grabă de la ei.

Şi au realizat atunci că suflarea unora devenise la fel de rău mirositoare ca aceea care iese din măruntaie, şi unora le-a ieşit saliva din gură, şi o vomă spurcată şi rău mirositoare a

ieşit din părțile lor interioare. Toate aceste necurății au curs prin gurile lor, unora prin nas, altora prin ochi şi urechi, şi o respirație fetidă şi îngrozitoare le-a ieşit multora din tot trupul lor, prin toată pielea lor. Prin multe membre au ieşit afară bube mari şi fierbinți, prin care au ieşit necurățiile cu miros urât şi urina a curs abundent din trupurile lor; şi la foarte mulți urina devenise groasă ca mierea de albine; urina altora era aproape roşie sau neagră şi aproape la fel de tare ca nisipul râurilor. Şi mulți au răsuflat duhori din intestinele lor, asemănătoare cu respirația diavolilor. Şi mirosul urât a devenit atât de greu, încât nimeni nu-l mai putea suporta.

Şi când s-au botezat, îngerul apei a intrat în trupurile lor şi din ei au curs afară toate spurcăciunile şi necurățiile păcatelor lor trecute şi, ca un torent de munte, s-au năpustit afară din trupurile lor o mulțime de spurcăciuni tari şi moi. Şi pământul unde lichidul s-a scurs din ei a fost spurcat şi mirosul a devenit atât de puternic, încât nimeni nu mai putea să rămână acolo. Şi diavolii au părăsit măruntaiele lor sub forma unei mari mulțimi de viermi care se zvârcoleau în mocirla necurățiilor lor interioare. Se zvârcoleau cu o furie neputincioasă, după ce îngerul apei i-a aruncat afară din măruntaiele Fiilor Oamenilor. Şi apoi a coborât asupra lor puterea îngerului luminii soarelui şi aceştia au pierit acolo, în zvârcolirile lor disperate, călcați în picioare de îngerii luminii soarelui. Şi toți tremurau plini de groază, când au văzut aceste lucruri îngrozitoare ale Satanei, de care îngerii îi salvaseră. Şi ei au adus, plini de umilință, mulțumiri lui Dumnezeu care-şi trimisese îngerii pentru mântuirea lor.

Erau unii chinuiți de mari dureri, care nu voiau să plece de la ei; şi, neştiind ce să facă, s-au hotărât să trimită pe unul dintre ei la Iisus, pentru că doreau foarte mult ca El să fie cu ei. Când doi dintre ei s-au dus să îl caute, L-au văzut pe Iisus însuşi apropiindu-Se de malul râului. Şi inimile lor s-au umplut de speranță şi bucurie când au auzit salutul Său: “Pacea lui Dumnezeu să fie cu voi!” Multe erau întrebările pe care ei doreau să I le pună, dar mare le-a fost uimirea văzând că nu puteau să înceapă, pentru că nimic nu venea în mințile lor.

Atunci, Iisus le-a spus : “Am venit pentru că am simțit că aveți nevoie de mine”. Şi ei au răspuns: “Învățătorule, avem nevoie într-adevăr. Vino şi eliberează-ne de durerile noastre!”

Şi Iisus le-a vorbit în parabole: “Voi sunteți ca fiul risipitor care, timp de mulți ani, a mâncat, a băut şi şi-a petrecut zilele în desfrâu cu prietenii săi. Şi în fiecare săptămână, fără ştirea tatălui său, se îndatora tot mai mult şi apoi risipea totul în câteva zile. Cămătarii îl împrumutau întotdeauna, pentru că tatăl său avea mari bogății şi întotdeauna plătea răbdător datoriile fiului său. Şi în zadar a încercat tatăl cu vorbe blânde să îşi mustre fiul. În zadar îl ruga stăruitor să înceteze destrăbălările fără sfârşit şi să se ducă la câmp, ca să supravegheze munca slujitorilor săi, pentru că el niciodată nu asculta mustrările lui. Şi fiul mereu îi promitea orice, dacă el îi va plăti din nou vechile datorii, dar a doua zi, ca un făcut, începea din nou. Şi timp de şapte ani fiul şi-a continuat viața sa destrăbălată. Dar, în cele din urmă, tatăl şi-a pierdut răbdarea şi n-a mai plătit cămătarilor datoriile fiului său. “Dacă continui să plătesc mereu - a spus el - nu va mai fi nici un sfârşit pentru păcatele fiului meu”. Atunci, cămătarii care au fost înşelați l-au luat pe fiu în sclavie, pentru ca el să poată, prin truda lui zilnică, să le plătească înapoi banii pe care îi împrumutase. Atunci au încetat mâncarea, băutura şi destrăbălările zilnice. Acum, de dimineața şi până seara, cu sudoarea frunții sale, el uda câmpiile şi toate mădularele îl dureau în această muncă istovitoare, cu care el nu era obişnuit.

Trăia cu pâine uscată şi nu avea nimic altceva decât lacrimile sale cu care să o ude. În trei zile, el suferise atât de mult de căldură şi oboseală, încât i-a spus stăpânului său: "Nu mai pot să muncesc, căci aproape totul mă doare. Cât mai vrei să mă chinuieşti?" "După ce, prin munca mâinilor tale, îmi vei plăti toate datoriile şi vor trece şapte ani, vei fi din nou liber". Şi fiul, disperat, a răspuns plângând: "Dar nu pot să suport nici măcar şapte zile, ai milă de mine, pentru că toate mădularele mă ard şi mă dor". Cămătarul, plin de răutate, a strigat: "Acum vei munci cu stăruință, căci adu-ți aminte cum ai putut să-ți petreci zilele şi nopțile timp de şapte ani în destrăbălare, acum trebuie să munceşti pentru cei şapte ani. Să ştii că nu te voi ierta până când nu-ți plăteşti toate datoriile, până la ultima drahmă". Şi fiul, cu membrele torturate de durere, s-a întors cu disperare la câmp ca să-şi continue munca. Deja nu se mai putea ține pe picioare din cauza oboselii şi a durerilor, când a şaptea zi a venit, ziua Sabatului, când nimeni nu munceşte câmpul. Atunci, fiul şi-a adunat restul de putere şi s-a îndreptat, clătinându-se, spre casa tatălui său, s-a aruncat la picioarele acestuia şi i-a spus: "Tată, iartă-mă pentru tot trecutul meu, iartă-mi toate mâhnirile pe care ți le-am adus. Îți jur că niciodată nu voi mai duce o viață destrăbălată şi că voi fi fiul tău cel cuminte şi ascultător în toate lucrurile. Eliberează-mă, te implor, din mâinile asupritorilor mei. Tată, te rog, ai grijă de mine şi de mădularele mele bolnave şi nu-ți împietri inima față de mine!"

Atunci lacrimile au apărut în ochii tatălui său. El şi-a luat fiul în brațe şi a spus: "Să ne bucurăm împreună, căci astăzi o mare bucurie mi-a fost dată: iată că mi-am regăsit fiul iubit, care se pierduse". L-a îmbrăcat apoi cu cele mai alese haine şi întreaga zi s-au bucurat, iar a doua zi de dimineață, el a dat fiului său un sac de arginți cu care să-i plătească pe toți cămătarii cărora le era îndatorat şi, când fiul său s-a întors, el i-a spus: "Fiul meu, vezi bine că este uşor ca, ducând o viață destrăbălată, să faci datorii pentru şapte ani, dar plata lor este foarte grea prin muncă aspră timp de şapte ani".

"Tată, ştiu acum că este într-adevăr greu să le plătesc şi pentru şapte zile". Şi tatăl său l-a mustrat spunând: "Doar de data asta ți s-a dat voie să-ți plăteşti datoriile în şapte zile în loc de şapte ani, restul fiindu-ți iertat, dar ai grijă ca pe viitor să nu mai faci nici o datorie, pentru că îți spun cu adevăr că nimeni altcineva în afara tatălui tău nu îți iartă datoriile, căci aceasta se întâmplă numai pentru că tu eşti fiul lui. Pentru toți ceilalți, tu ar fi trebuit să munceşti din greu timp de şapte ani, aşa cum este scris în legile noastre".

"Tată, de acum încolo îți promit că voi fi fiul tău iubitor şi ascultător şi nu voi mai face nici o datorie, pentru că ştiu că plata lor este foarte grea".

Şi el s-a dus la câmpul tatălui său şi, în fiecare zi, a îngrijit munca slujitorilor tatălui său. Şi niciodată nu şi-a pus slujitorii să muncească din greu, pentru că şi-a amintit de propria sa muncă grea. Şi anii au trecut şi averea tatălui său a crescut tot mai mult sub îngrijirea sa, pentru că munca sa avea binecuvântarea tatălui său. Încetul cu încetul, a început să îi dea înapoi tatălui său de zece ori mai mult decât risipise în şapte ani. Şi când a văzut tatăl că fiul său folosea bine slujitorii săi şi toată averea sa, i-a spus: "Fiul meu, văd că acum averile mele sunt în mâini bune. Am să-ți las toate turmele mele, casa mea, pământurile şi comorile mele. Fie ca toate acestea să fie moştenirea ta şi continuă să o măreşti, pentru ca eu să îmi găsesc bucuria în tine".

Când fiul a primit moştenirea de la tatăl său, el a iertat toate datoriile tuturor datornicilor lui care nu puteau să-i plătească, pentru că el nu a uitat că şi datoriile sale fuseseră iertate. Şi Dumnezeu l-a binecuvântat cu viaţă lungă şi fericită, cu mulţi copii şi cu multe bogăţii, pentru că el era bun şi iubitor cu toţi slujitorii lui şi cu toate turmele lui”.

Apoi Iisus s-a întors către cei bolnavi şi le-a spus: “Vă vorbesc în parabole ca să puteţi înţelege mai bine cuvântul lui Dumnezeu. Cei şapte ani de mâncare, băutură şi viaţă desfrânată sunt păcatele trecutului. Cămătarul rău este Satana. Datoriile sunt bolile. Munca grea reprezintă durerile. Fiul risipitor sunteţi voi înşivă. Plata datoriilor este aruncarea afară din voi a diavolilor şi bolilor şi vindecarea trupului vostru. Sacul de arginţi primit de la tatăl este puterea divină eliberatoare a îngerilor. Tatăl este Dumnezeu. Averile tatălui sunt pământul şi raiul. Slujitorii tatălui sunt îngerii. Câmpul tatălui este lumea care se preface în Împărăţia divină a Cerurilor, dacă Fii Omului o lucrează împreună cu îngerii Tatălui divin Ceresc. Pentru că vă spun, este mai bine ca fiul să-şi asculte tatăl şi să supravegheze slujitorii tatălui său în câmp, decât să devină îndatorat cămătarului cel rău şi să trudească şi să asude în sclavie, pentru a-şi plăti toate datoriile. Astfel, este mai bine ca şi Fiii Omului să asculte legile Tatălui lor divin Ceresc şi să lucreze împreună cu îngerii Săi în Împărăţia Sa, decât să devină datornicii Satanei, regele morţii, al tuturor păcatelor şi tuturor bolilor, pentru ca să sufere multe dureri şi să asude din greu până îşi plătesc toate păcatele. Vă spun cu adevărat, mari şi multe sunt păcatele voastre, mulţi ani v-aţi supus farmecelor Satanei, aţi fost lacomi, beţivi şi desfrânaţi şi, tocmai de aceea, datoriile voastre trecute s-au înmulţit. Şi acum trebuie să le plătiţi şi plata este foarte grea. De aceea, nu fiţi deja nerăbdători, după a treia zi, ca fiul risipitor, ci aşteptaţi răbdători şi umili a şaptea zi, care este sfinţită de Dumnezeu, şi apoi mergeţi cu inima umilă şi supusă în faţa Tatălui divin Ceresc, pentru ca El, în imensa Lui compasiune, să vă ierte toate păcatele şi toate datoriile trecute. Tatăl Ceresc vă iubeşte nesfârşit de mult, pentru că, iată, acum El vă dă voie să plătiţi în numai şapte zile datoriile a şapte ani. Acelora care datorează păcatele şi bolile a şapte ani, dar plătesc cinstit şi stăruiesc până în a şaptea zi, le va ierta Tatăl nostru divin Ceresc toate datoriile tuturor celor şapte ani”.

“Dar dacă păcătuim de şapte ori şapte ani?” - a întrebat un om bolnav, care suferea groaznic.

“Chiar şi în acest caz, Tatăl Ceresc îţi iartă toate datoriile în de şapte ori şapte zile”.

“Fericiţi sunt cei care stăruiesc până la sfârşit, pentru că diavolii lui Satana scriu toate faptele voastre rele într-o carte, în cartea trupului şi sufletului vostru. Vă spun cu adevărat, că nu există nici o faptă păcătoasă, care să nu fie scrisă chiar de la începutul lumii în cartea care se află în faţa Tatălui divin Ceresc. Dacă prin viclenie puteţi scăpa de legile făcute de împăraţi, de legile lui Dumnezeu niciodată nu poate scăpa nici unul dintre Fiii Omului. Şi atunci când veniţi în faţa lui Dumnezeu, diavolii lui Satana vor purta mărturie împotriva voastră cu faptele voastre rele şi Dumnezeu va vedea atunci toate păcatele voastre în cartea trupului, a sufletului şi a minţii voastre şi va fi trist în inima Sa, dar dacă, înainte, vă căiţi de păcatele voastre şi prin post, aspiraţie şi rugăciune căutaţi mereu pe îngerii lui Dumnezeu, atunci, cu fiecare zi în care continuaţi să postiţi şi să vă rugaţi, îngerii lui Dumnezeu şterg una câte una din datoriile voastre rele din cartea trupului, a sufletului şi a minţii voastre. Şi când, în final, ultima pagină este şi ea ştearsă şi curată de toate păcatele voastre, atunci puteţi să staţi

fericiți în fața lui Dumnezeu şi Dumnezeu se bucură în inima lui şi vă iartă toate păcatele. El atunci vă eliberează din ghearele lui Satana şi de toată suferința; El vă ia în casa Lui şi porunceşte ca toți îngerii Săi să vă slujească şi să vă întărească. Viață lungă şi fericită El vă dă şi după aceea nu veți mai vedea boala niciodată. Şi dacă, din acel moment, în loc să mai păcătuiți, vă petreceți toate zilele făcând fapte bune, atunci îngerii lui Dumnezeu vă vor scrie toate faptele bune în cartea trupului, a sufletului şi a minții voastre. Adevărat vă spun, nici o faptă bună nu rămâne nescrisă în Cartea ce se află înaintea lui Dumnezeu, chiar de la începutul lumii. De la împărații şi de la guvernatorii voştri puteți adeseori aştepta în zadar răsplata, dar toate faptele voastre bune vor primi întotdeauna proporțional răsplata de la Dumnezeu, mai ales atunci când aveți mare trebuință.

Şi când veți veni în fața lui Dumnezeu, îngerii Săi vor purta mărturie pentru toate faptele voastre bune. Şi atunci Dumnezeu vede faptele voastre bune scrise în trupurile, în sufletele şi în mințile voastre şi Se bucură mult în inima Lui. El binecuvântează trupul, sufletul, mintea voastră şi toate faptele voastre şi vă dă drept moştenire Împărăția Sa Pământească şi Cerească, pentru ca să aveți viață veşnică şi o fericire nepieritoare. Fericit este acela care poate intra în Împărăția lui Dumnezeu, pentru că el nu va mai vedea niciodată moartea”.

O mare tăcere se lăsă după cuvintele Lui. Cei care erau descurajați şi-au luat o nouă putere din cuvintele Lui şi au continuat să postească şi să se roage. Şi cel care vorbise primul a spus: “Voi stărui şi eu acum până în a şaptea zi”. Şi al doilea, de asemenea, a spus: “Iar eu de asemenea voi stărui să postesc de şapte ori câte şapte zile”.

Iisus le-a răspuns: “Fericiți sunt cei care stăruiesc până la sfârşit, pentru că ei vor fi mântuiți”.

Printre ei erau foarte mulți bolnavi, chinuiți de mari dureri, şi care de-abia s-au târât la picioarele lui Iisus, fiindcă nu mai puteau să meargă pe picioarele lor. Ei au spus: “Stăpâne, suntem chinuiți de durere: spune-ne ce să facem”. Şi ei I-au arătat lui Iisus picioarele în care oasele erau răsucite şi înnodate şi au spus: “Nici îngerul aerului, nici îngerul apei, nici cel al luminii soarelui nu ne-a alungat durerile, chiar dacă ne-am botezat, am postit şi ne-am rugat, şi am urmat întru totul cuvintele Tale”.

“Adevăr vă spun, oasele voastre vor fi vindecate. Nu fiți descurajați, ci căutați pentru a vă vindeca pe vindecătorul oaselor, îngerul pământului, pentru că de acolo au fost luate oasele voastre şi la sfârşit acolo se vor întoarce”.

Şi El a arătat locul cu pământ argilos din marginea râului pe care curgerea apei şi căldura soarelui îl muiase.

“Cufundați-vă picioarele în nămol, pentru ca îmbrățişarea îngerului pământului să poată scoate afară din oasele voastre toate necurățiile şi toate bolile. Şi veți vedea pe Satana şi toate durerile voastre zburând prin îmbrățişarea îngerului pământului. Şi nodurile oaselor voastre vor dispărea, şi ele se vor întări, şi atunci toate durerile voastre vor dispărea”.

Bolnavii îi urmară cuvintele, pentru că ştiau şi credeau cu tărie că vor fi vindecați.

Şi erau acolo bolnavi care sufereau mult de dureri şi, cu toate acestea, continuau să postească, iar puterea lor lăuntrică se irosea şi o mare căldură îi chinuia. Şi când s-au ridicat din paturile lor ca să se ducă la Iisus, capetele lor au început să se întoarcă de parcă ar fi simțit o rafală de vânt şi, de fiecare dată când încercau să se țină pe picioare, cădeau înapoi la pământ.

Atunci Iisus a venit la ei şi le-a spus: "Voi suferiți pentru că Satana şi bolile lui vă chinuiesc corpurile, dar nu vă temeți, pentru că puterea lor asupra voastră va înceta în curând. Pentru că Satana este ca un vecin mânios, care a intrat în casa vecinului său când acesta era plecat, vrând să-i ia lucrurile din casă. Dar cineva i-a spus că duşmanul său îi răvăşeşte casa şi atunci el s-a întors grabnic spre casă. Şi când vecinul cel rău, adunând lucrurile care îl ispiteau, a văzut de departe pe stăpânul casei întorcându-se în grabă, s-a supărat foarte tare că nu putea să fure toate acele lucruri şi s-a apucat să spargă şi să strice tot ce era acolo, căutând să distrugă totul. El socotea cu răutate că dacă lucrurile acelea nu puteau să fie ale lui, atunci nici celălalt, care era stăpânul, nu trebuia să mai aibă parte de nimic. Dar, imediat, stăpânul casei a intrat şi, înainte ca vecinul cel rău să-şi împlinească scopul cel distrugător, l-a luat şi l-a aruncat afară din casă. Cu adevăr vă spun, chiar aşa a intrat Satana în corpurile voastre, care sunt locuința lui Dumnezeu, şi a luat în puterea sa tot ce voia să fure: respirația voastră, sângele vostru, oasele voastre, carnea voastră, măruntaiele voastre, ochii voştri şi urechile voastre. Dar, prin posturi, aspirație şi prin rugăciune, voi ați chemat înapoi pe stăpânul trupului vostru şi pe îngerii săi. Acum, Satana vede că adevăratul stăpân al trupului se întoarce şi că acesta este sfârşitul puterii sale. De aceea, în furia lui, îşi adună ultimele puteri încă o dată, pentru a vă putea distruge trupurile înaintea venirii stăpânului. De aceea Satana vă chinuie acum, în final, atât de cumplit, pentru că el deja simte că sfârşitul i-a venit. De aceea este bine să nu vă lăsați inimile să tremure, pentru că în curând îngerii lui Dumnezeu vor apărea, ca să ocupe din nou lăcaşurile lor şi să le sfințească cu puterea lor din nou, ca temple ale lui Dumnezeu. Şi atunci ei îl vor apuca pe Satana şi îl vor arunca afară din trupurile voastre, cu toate bolile lui şi cu toate necurățiile lui. Şi atunci fericiți veți fi, pentru că veți primi răsplata neclintirii şi speranței voastre şi niciodată nu veți mai vedea boala". Era printre cei bolnavi unul care era mai chinuit de Satana decât toți ceilalți, iar trupul său era aproape ca un schelet şi pielea îi era galbenă ca o frunză căzută toamna. Era deja atât de slab, încât nu putea nici măcar să se târască în mâini până la Iisus şi a strigat doar la el de departe: "Învățătorule, ai milă de mine, pentru că nici un om nu a suferit de la începutul lumii aşa cum sufăr eu acum. Ştiu că eşti cu adevărat trimisul lui Dumnezeu şi mai ştiu că, dacă vrei, poți să scoți într-o clipă pe Satana afară din trupul meu. Nu ascultă oare îngerii lui Dumnezeu de trimisul lui Dumnezeu? Vino, Învățătorule, şi scoate pe Satana afară din trupul meu acum, pentru că eu simt cum urlă cu furie în mine şi cumplit este chinul meu, ce parcă nu mai are sfârşit!"

Şi Iisus i-a răspuns: "Satana te chinuie atât de mult pentru că ai postit multe zile şi este foarte furios că deja nu-i mai plăteşti tributul; nu-l mai hrăneşti cu toate spurcăciunile cu care ți-ai spurcat până acum templul sufletului. Îl chinui pe Satana ce se află în tine cu foamea şi astfel, el, în furia lui, te chinuie la rândul său. Nu te teme, pentru că îți spun, până la urmă Satana va fi distrus înainte ca trupul tău să fie distrus; pentru că în timp ce posteşti şi te rogi,

îngerii lui Dumnezeu îți apără acum trupul, pentru ca puterea lui Satana să nu te poată distruge. Şi duhurile lui Satana sunt neputincioase în fața îngerilor lui Dumnezeu”.

Atunci ei toți au venit la Iisus şi L-au implorat, spunându-i: “Învățătorule, ai milă de el, pentru că suferă mai mult decât noi toți şi, dacă nu alungi cât se poate de repede pe Satana afară din el, ne este teamă că nu va mai trăi până mâine”.

Şi Iisus le-a răspuns: “Mare este credința voastră. Să se facă totul după credința voastră şi veți vedea în curând, față în față, chipul înspăimântător al Satanei alungat de puterea Fiului divin al Omului. Pentru că voi arunca afară din el pe puternicul Satana, prin puterea nesfârşită a lui Dumnezeu. Pentru că Spiritul cel sfânt şi atotputernic al lui Dumnezeu face chiar şi pe cel mai slab - foarte puternic. Satana nu va ierta nimic şi iată, în cazul păcatelor, trebuie să-i plătiți totul: ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior, arsură pentru arsură, rană pentru rană, viață pentru viață, moarte pentru moarte. Pentru că mai devreme sau mai târziu, plata păcatului este suferința şi moartea. De aceea vă spun: să nu ucideți niciodată şi nici să nu mâncaţi carnea vânatului nevinovat, ca să nu deveniți sclavii Satanei. Pentru că aceasta este calea suferințelor şi a bolii care duce la moarte. Faceți totdeauna voia lui Dumnezeu, pentru ca îngerii lui să vă poată sluji şi întări mereu pe calea vieții. Ascultați, de aceea, cuvintele lui Dumnezeu: “Iată, v-am dat să vă hrăniți cu fiecare iarbă care poartă sămânță şi care se află pe fața pământului şi fiecare copac, în care se află fructul dătător de sămânță; aceasta să fie totdeauna carnea pentru voi. Şi fiecărei fiare a pământului şi fiecărei păsări a aerului, şi tuturor celor care se târăsc pe pământ, oriunde se află suflarea vieții, le dau drept hrană fiecare fir de iarbă verde, iar vouă vă dau laptele lor. Dar carnea şi sângele care îi dă viață să nu le mâncați. Căci, cu siguranță, totdeauna le voi cere înapoi din puterea sângelui vostru; voi cere înapoi toate animalele ucise şi sufletul tuturor oamenilor ucişi. Pentru că Eu, Domnul Dumnezeu, sunt Unicul Dumnezeu, atotputernic şi drept, care pedepsesc nelegiuirile celor care Mă urăsc, şi mă îndur față de cei care Mă iubesc şi respectă poruncile Mele.”

Prima şi cea mai importantă poruncă este: “Iubeşte-l pe Domnul Dumnezeu din toată inima ta şi din tot sufletul tău, cu toată puterea ta!” Cea de a doua este aceasta: “Iubeşte pe aproapele tău ca pe tine însuți”. Să ştiți că nu este nici o poruncă mai mare decât acestea”.

După aceste cuvinte toți au rămas tăcuți, în afară de unul, care spuse: “Ce să fac, Învățătorule, dacă văd o fiară sălbatică omorându-mi fratele în pădure? Să-mi las fratele să piară sau să omor fiara? Nu încalc astfel legea?”

Şi Iisus răspunse: “A fost spus din timpuri străvechi: “Toate fiarele care mişcă pe pământ, toți peştii din mare şi toate păsările cerului sunt date în puterea ta”. Vă spun cu adevărat, că din toate ființele care trăiesc pe pământ, Dumnezeu a creat doar pe om după chipul şi asemănarea Sa. De aceea, animalele sunt pentru om şi nu omul pentru animale. De aceea, este bine să ştiți că nu încălcați legea dacă omorâți fiara sălbatică, pentru a salva viața fratelui vostru. Pentru că omul înseamnă mai mult decât animalul. Dar cel care omoară un animal fără motiv, fără ca animalul să-l atace, acționând astfel numai din plăcerea de a-l ucide sau pentru carnea lui, pentru pielea lui sau pentru colții săi, face o faptă rea şi el însuşi, se

preface atunci într-o fiară sălbatică. De aceea, sfârşitul fiarelor sălbatice prin intermediul lui înseamnă totodată şi sfârşitul său ca om" (animalizarea, abrutizarea sa).

Apoi, altul a spus: "Moise, mai marele Israelului, a dat voie strămoşilor noştri să mănânce carnea animalelor curate şi le-a interzis oamenilor carnea animalelor necurate. Atunci Tu de ce ai interzis carnea tuturor animalelor? Care lege vine cu adevărat de la Dumnezeu: aceea a lui Moise sau legea Ta?"

Atunci Iisus a răspuns: "Dumnezeu a dat prin Moise zece porunci strămoşilor voştri. Aceste porunci sunt grele, au spus strămoşii voştri şi n-au putut să le dea ascultare. Când Moise a văzut asta, i s-a făcut milă de poporul său şi nu a vrut ca el să piară. Şi el le-a dat atunci de zece ori zece porunci mai puţin grele, ca ei să le poată urma. Vă spun cu adevărat că, dacă strămoşii voştri ar fi avut puterea să urmeze cele zece porunci ale lui Dumnezeu, Moise nu ar fi avut nevoie de acele de zece ori zece porunci. Pentru că cel ale cărui picioare sunt puternice ca Muntele Sionului, nu are nevoie de cârje; dar cel ale cărui picioare tremură, înaintează mai întâi cu cârjele şi numai după aceea fără ele. Şi Moise a spus lui Dumnezeu: "Inima mea este plină de întristare, pentru că poporul meu se va pierde. Pentru că ei sunt fără cunoaştere şi nu pot să înţeleagă poruncile Tale. Ei sunt precum copiii mici, care nu pot să înţeleagă cuvintele tatălui lor. Dă-mi voie, Doamne, să le dau alte legi, pentru ca ei să nu piară. Dacă nu pot fi cu Tine, Doamne, lasă-i să nu fie împotriva Ta, ca ei să poată trăi şi, când timpul va veni şi ei vor fi copţi pentru legile Tale, descoperă-le legile Tale". De aceea, Moise a frânt cele două table de piatră pe care erau scrise cele zece porunci şi le-a dat de zece ori zece în locul lor. Şi, din acestea de zece ori zece, scribii şi fariseii au făcut de o sută de ori zece porunci. Şi ei au pus poveri insuportabile pe umerii voştri, pe care nici ei nu le poartă. Pentru că, cu cât mai apropiate sunt poruncile de Dumnezeu, cu atât avem nevoie de mai puţine; şi cu cât sunt mai îndepărtate de Dumnezeu, cu atât avem nevoie de mai multe porunci. De aceea, legile fariseilor şi scribilor sunt nenumărate; **legile Fiului Omului sunt şapte; ale îngerilor sunt trei şi a lui Dumnezeu una singură.**

Vă voi învăţa, de aceea, numai acele legi pe care le puteţi înţelege, ca să puteţi deveni oameni şi să urmaţi cele şapte legi ale Fiului Omului. Atunci şi îngerii vă vor descoperi legile lor, pentru ca astfel Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să poată coborî asupra voastră şi să vă conducă la legea Sa".

Toţi erau uimiţi de înţelepciunea Lui şi L-au rugat: "Continuă, Învăţătorule, şi învaţă-ne toate legile pe care le putem primi".

Iisus urmă: "Dumnezeu le-a poruncit strămoşilor voştri: "Să nu ucizi!" Dar inima lor era împietrită şi ei au omorât. Atunci Moise a vrut ca cel puţin să nu omoare oameni şi le-a dat voie să omoare animale. Şi atunci inima strămoşilor voştri s-a împietrit şi mai mult şi au omorât oameni şi animale deopotrivă. Dar eu vă spun să nu omorâţi nici oameni, nici animale şi nici măcar hrana care intră în gura voastră. Dacă mâncaţi hrana vie, asta vă va însufleţi, dar dacă omorâţi hrana, atunci hrana moartă vă va omorî la rândul ei. Pentru că viaţa vine numai din viaţă, iar din moarte vine numai moartea. Tot ce omoară hrana voastră, omoară şi trupurile voastre. Şi tot ce omoară trupurile voastre, omoară şi sufletele voastre. Şi trupurile voastre devin ceea ce este hrana voastră, aşa cum sufletele voastre devin ceea ce sunt gândurile

voastre. De aceea, este foarte bine să nu mâncați nici un aliment pe care focul, frigul sau apa l-au distrus. Pentru că totdeauna hrana arsă, înghețată sau putrezită vă va arde, îngheța şi putrezi corpurile voastre, într-un mod asemănător. Nu fiți asemeni gospodarului prost care a însămânțat în ogorul său semințe coapte, înghețate şi putrezite. Iar când toamna a venit, singur ogorul său nu a dat deloc rod. Şi mare a fost suferința sa. Ci fiți asemenea gospodarului care a însămânțat în ogorul său sămânță vie şi al cărui ogor a dat spice vii de grâu, întorcându-i de o sută de ori mai mult decât semințele pe care le însămânțase. Pentru că vă spun cu adevărat, căci trebuie să trăiți numai din focul vieții şi să nu vă pregătiți hrana prin intermediul focului morții, care omoară complet hrana voastră, trupurile voastre şi, de asemenea, suflet ele şi mințile voastre".

"Învățătorule, unde este focul vieții?" - au întrebat unii dintre ei.

"În voi, în sângele vostru şi în trupurile voastre".

"Şi focul morții?" - au întrebat alții.

"Este focul care arde în afara trupului vostru, care este mai fierbinte decât sângele vostru. Cu acest foc al morții toți dintre voi vă gătiți hrana în casele şi în câmpiile voastre. Adevărat vă spun, acesta este totdeauna focul care vă distruge hrana şi trupurile, tot aşa cum focul răutății şi perversității vă pângăreşte gândurile şi vă înrăieşte sufletele. Pentru că trupul vostru este chiar ceea ce mâncați, iar sufletul vostru devine, până la urmă, exact ceea ce gândiți. De aceea, este bine să nu mâncați nimic din ceea ce un foc mai mare decât focul vieții a distrus acea hrană. De aceea, obişnuiți-vă şi mâncați toate fructele bune ale copacilor şi toate ierburile hrănitoare ale câmpului, şi tot laptele animalelor care este bun de mâncat. Pentru că toate acestea sunt hrănite şi coapte doar de focul vieții şi toate sunt darul îngerilor Mamei noastre divine Natura. Să nu mâncați nimic din tot ceea ce focul morții dă gust hranei, pentru că acesta este lucrul lui Satana".

"Cum să ne coacem pâinea de fiecare zi fără foc, Învățătorule?" - au întrebat câțiva într-un glas, cu mare uimire.

"Lăsați îngerii lui Dumnezeu să vă ajute să vă pregătiți pâinea. Umeziți-vă grâul, pentru ca îngerul apei să poată intra în el. Apoi, puneți-l la aer, pentru ca şi îngerul aerului să-l poată îmbrățişa. Şi lăsați-l de dimineața până seara la soare, pentru ca îngerul luminii soarelui să poată coborî asupra lui. Şi binecuvântările celor trei îngeri vor face curând sămânța ascunsă a vieții să încolțească în grâul vostru. Apoi, zdrobiți-vă grăunțele şi faceți un aluat subțire, aşa cum au făcut strămoşii voştri atunci când au plecat din Egipt, țara sclaviei. Puneți-le, apoi, la lumina soarelui, încă de la răsărit, şi când soarele se află la amiază întoarceți-le pe cealaltă parte, pentru ca şi acolo să fie îmbrățişate de îngerul luminii soarelui, şi lăsați-le astfel până la apus, pentru că aşa cum îngerii apei, aerului şi luminii soarelui hrănesc şi coc grâul în câmp, tot aşa ei trebuie să vă pregătească şi pâinea voastră. Şi acelaşi soare care, cu focul vieții, a făcut grâul să crească şi să se coacă, trebuie acum să vă coacă şi pâinea, cu acelaşi foc. Pentru că numai focul soarelui dă viață grâului, pâinii şi chiar trupului. Şi îngerii cei vii ai lui Dumnezeu cel viu servesc numai pe oamenii vii. Pentru că Dumnezeu este Dumnezeul a tot ceea ce trăieşte şi niciodată Dumnezeul a ceea ce este mort.

Deci, mâncați întotdeauna de la masa lui Dumnezeu: fructele bune ale copacilor, grăunțele comestibile şi ierburile minunate ale câmpului, laptele animalelor şi mierea albinelor. Tot ce este în afară de acestea vine de la Satana şi vă duce foarte repede pe calea păcatelor, a bolilor şi către o prematură moarte. Doar hrana pe care o mâncați de pe masa îmbelşugată a lui Dumnezeu dă putere, sănătate şi tinerețe trupului şi sufletului vostru, şi dacă veți respecta aceste sfaturi, niciodată nu veți mai vedea boala. Doar masa lui Dumnezeu l-a hrănit pe Matusalem, din vechime, şi dacă veți trăi cu toții aşa cum a trăit el, să ştiți că întocmai precum el veți ajunge. Căci Dumnezeul celor vii este nesfârşit mai bogat decât toate bogățiile pământului şi masa Lui îmbelşugată este mai bogată decât cea mai bogată masă de ospăț a oricărui om bogat de pe pământ. De aceea, mâncați toată viața voastră la masa Mamei divine a Naturii şi niciodată nu veți avea dorințe rele. Şi, când mâncați la masa Ei, mâncați toate lucrurile exact aşa cum au fost găsite pe masa Mamei divine a Naturii. Nu gătiți, nici nu amestecați toate lucrurile unul cu celălalt, pentru ca măruntaiele voastre să nu devină asemenea unor mocirle aburinde. Pentru că, adevărat vă spun, aceasta este o spurcăciune în ochii Domnului.

Nu fiți ca servitorul cel lacom care, întotdeauna la masa stăpânului său, mânca chiar şi porțiile celorlalți şi care devora el însuşi totul, şi le amesteca pe toate laolaltă în lăcomia lui. Şi, văzând asta, stăpânul său s-a mâniat pe el şi l-a alungat de la masă. Iar când toți şi-au terminat masa, el a amestecat tot ce rămăsese pe masă şi l-a chemat pe servitorul cel lacom, spunându-i: “Ia şi mănâncă toate acestea cu porcii, pentru că locul tău este cu ei şi nu la masa mea”.

Luați seama şi nu spurcați cu tot felul de spurcăciuni templul trupurilor voastre. Mulțumiți-vă cu două sau trei feluri de mâncare, pe care le veți găsi întotdeauna pe masa Mamei divine Natura. Şi nu vă doriți să devorați toate alimentele pe care le vedeți în jurul vostru. Dacă amestecați prea mult toate felurile de mâncăruri în trupul vostru, atunci pacea trupului vostru va înceta şi războiul fără de sfârşit se va dezlănțui în voi şi, destul de repede, trupul vostru va fi şters de pe fața pământului, tot aşa precum familiile şi împărățiile dezbinate lucrează spre distrugerea lor. Dumnezeul vostru este Dumnezeul dragostei şi al păcii şi El nu ajută niciodată dezbinarea. De aceea, nu ridicați niciodată împotriva voastră mânia lui Dumnezeu, ca să nu vă alunge de la masa Lui şi să nu fiți obligați să mergeți la masa Satanei, unde focul păcatelor şi al morții vă va distruge trupul, sufletul şi mintea.

Şi când mâncați, aveți totdeauna grijă ca niciodată să nu mâncați până vă săturați pe deplin. Fugiți de ispitele Satanei şi ascultați de vocea îngerilor lui Dumnezeu. Pentru că Satana şi puterea lui vă ispitesc să mâncați des, tot mai mult şi mai mult. Urmăriți să trăiți prin energiile spiritului şi rezistați cu fermitate dorințelor rele ale trupului. Postul vostru numai cu apă este întotdeauna plăcut în ochii îngerilor lui Dumnezeu. Luați seama cât de mult ați mâncat atunci când sunteți sătui şi urmăriți să mâncați întotdeauna mai puțin cu o treime.

Faceți ca greutatea mâncării voastre zilnice, atunci când nu sunteți nevolnici (slabi) să nu fie mai puțin decât o mână [n.n. veche măsură a greutății = 700g], dar aveți grijă să nu fie mai mult de două mâini. Atunci îngerii lui Dumnezeu vă vor sluji întotdeauna şi niciodată nu veți cădea în sclavia Satanei şi a bolilor lui, care uneori vă fac să fiți graşi. Nu tulburați munca

îngerilor în trupul vostru mâncând des. Pentru că adevărat vă spun, cel care mănâncă mai mult decât de două ori pe zi face în el munca Satanei. Şi îngerii lui Dumnezeu îi părăsesc trupul şi în curând Satana îl va lua în stăpânire. Mâncați numai când soarele iese la amiază şi a doua oară, iarăşi, când soarele este la apus. Respectând acest îndemn nu veți vedea niciodată boala, pentru că asta este plăcut în ochii Domnului. Şi dacă doriți ca îngerii lui Dumnezeu să se bucure în trupul vostru şi ca Satana să vă ocolească, atunci nu vă aşezați decât o dată pe zi la masa lui Dumnezeu. Iar atunci, zilele voastre vor fi lungi şi fericite pe acest pământ. Mâncați întotdeauna atunci când masa lui Dumnezeu este servită înaintea voastră şi mâncați întotdeauna din ceea ce se găseşte pe masa lui Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu ştie bine de ce are nevoie trupul vostru şi când are mai mare nevoie.

De la începutul lunii Jiar mâncați orz; din luna Sivan mâncați grâu, cel mai desăvârşit dintre toate ierburile purtătoare de semințe. Şi faceți ca pâinea voastră de fiecare zi să fie făcută din grâu, pentru ca Domnul să poată avea grijă de trupurile voastre. Începând din luna Tammuz, mâncați struguri pentru ca trupul vostru să poată slăbi, dacă este prea gras şi de asemeni pentru ca Satana să poată pleca din el. În luna Elul adunați strugurii pentru ca sucul lor să vă poată servi ca băutură. În luna Marchesvan, strângeți strugurii dulci, îndulciți şi uscați de îngerul luminii soarelui, ca să vă poată creşte trupurile, pentru ca îngerii Domnului să locuiască în ele. Mâncați smochine pline de suc în lunile Ab şi Shebat şi ceea ce rămâne lăsați-le îngerului luminii soarelui să le păstreze pentru voi. Mâncați-le cu carnea migdalelor în toate lunile în care copacii nu au fructe. Şi ierburile minunate (comestibile) care vin după ploaie mâncați-le în luna Thebet, pentru ca sângele vostru să poată fi curățat de toate păcatele voastre. Şi în aceeaşi lună începeți să beți şi laptele animalelor voastre, căci pentru aceasta a dat Domnul ierburile câmpului tuturor animalelor care dau lapte, pentru ca ele să-l poată hrăni pe om cu laptele lor. Fericiți sunt aceia care mănâncă numai la masa lui Dumnezeu şi ocolesc toate spurcăciunile Satanei. Nu mâncați hrana necurată adusă din țări îndepărtate, ci mâncați întotdeauna ceea ce creşte şi s-a copt în copacii voştri. Pentru că Dumnezeu ştie bine ce este trebuincios pentru voi să mâncați şi unde şi când să o faceți. Şi el dă de mâncare tuturor popoarelor din toate împărățiile, ceea ce este mai bun pentru fiecare.

Nu mâncați aşa cum mănâncă păgânii care se îndoapă în grabă, spurcându-şi trupurile cu tot felul de spurcăciuni. Lăsați puterea îngerilor lui Dumnezeu să intre în voi odată cu mâncarea vie pe care Domnul v-o dă de la masa Sa împărătească. Când mâncați, aveți deasupra voastră pe îngerul aerului şi dedesubtul vostru pe îngerul apei. Respirați adânc şi rar la toate mesele voastre, pentru ca îngerul aerului să vă poată binecuvânta mesele. Mestecați bine mâncarea cu dinții, ca să devină apă şi ca îngerul apei să o prefacă în sânge în corpul vostru. Şi mâncați încet, ca şi cum ar fi o rugăciune pe care o faceți Domnului. Puterea lui Dumnezeu intră în voi, dacă mâncați în acest fel la masă. Însă Satana preface într-o mocirlă aburindă trupul celui peste care îngerii aerului şi apei nu coboară în timpul mesei. Şi Domnul nu-l mai îngăduie la masa Sa. Pentru că masa Domnului este un altar şi cel care mănâncă la masa Domnului este într-un templu. Adevărat vă spun, trupul Fiilor divini ai Omului este prefăcut într-un templu şi măruntaiele lor într-un altar, dacă ei ascultă de poruncile lui Dumnezeu. De aceea, nu vă aşezați la altarul Domnului atunci când mintea voastră este tulburată, şi să nu vă gândiți la cineva cu mânie atunci când vă aflați în templul lui Dumnezeu. Şi intrați în sanctuarul Domnului numai când simțiți în voi chemarea îngerilor Săi, pentru că tot ceea ce mâncați în tristețe sau în mânie sau fără dorință, devine otravă în trupul vostru.

Pentru că suflarea Satanei spurcă toate aceste alimente. Puneți cu bucurie jertfele voastre pe altarul trupului vostru şi lăsați toate gândurile rele să plece din voi atunci când primiți în trupul vostru puterea lui Dumnezeu de la masa Sa. Şi niciodată să nu vă aşezați la masa lui Dumnezeu, înainte ca El să vă cheme cu putere prin îngerul poftei de mâncare.

Bucurați-vă, de aceea, întotdeauna cu îngerii lui Dumnezeu la masa lor împărătească, pentru că asta este plăcut inimii Domnului. Şi viața voastră va fi lungă şi fericită atunci pe acest pământ şi cel mai scump servitor al Domnului vă va sluji în toate zilele voastre: îngerul bucuriei şi veseliei.

Nu uitați că fiecare a şaptea zi este sfântă şi închinată lui Dumnezeu. Timp de şase zile hrăniți-vă trupul cu darurile Naturii, dar în a şaptea zi sfințiți-vă trupul pentru Tatăl vostru divin Ceresc. Şi în a şaptea zi nu mâncați mâncare pământească, ci trăiți numai din cuvintele şi gândurile lui Dumnezeu. Şi fiți toată ziua cu îngerii Domnului, în Împărăția Tatălui Ceresc. În această a şaptea zi, lăsați îngerii lui Dumnezeu să clădească Împărăția divină a Cerurilor în trupul vostru, aşa cum voi munciți şase zile în Împărăția Mamei divine a Naturii. În timpul celei de a şaptea zi, nu lăsați deloc mâncarea să tulbure munca îngerilor în trupul vostru, ci beți numai apă curată, iar Dumnezeu vă va da viață lungă şi fericită pe pământ şi veți ajunge să aveți viață lungă în Împărăția Cerurilor. Pentru că vă spun cu adevărat, dacă nu veți mai avea nici o boală pe pământ, veți trăi veşnic şi foarte fericiți în Împărăția Cerurilor.

Dacă veți fi buni, Dumnezeu vă va trimite în fiecare dimineață îngerul soarelui să vă trezească din somn. De aceea, ascultați chemările Tatălui vostru divin Ceresc şi nu picotiți somnolenți şi leneşi în paturile voastre, pentru că îngerii aerului şi apei vă aşteaptă deja afară. Munciți toată ziua cu îngerii Mamei divine a Naturii, ca să puteți ajunge să-i cunoaşteți pe ei şi muncile lor tot mai mult şi din ce în ce mai bine. Când soarele a apus şi Tatăl vostru Ceresc vă trimite îngerul Său cel mai prețios, somnul, atunci odihniți-vă şi fiți toată noaptea cu îngerul somnului. Şi atunci, Tatăl vostru divin Ceresc vă va trimite îngerii Săi neştiuți, ca ei să vă instruiască în taină şi să fie cu voi toată noaptea. Şi îngerii neştiuți ai Tatălui vostru divin Ceresc vă vor învăța multe lucruri, urmându-vă în lumile ascunse şi vă vor instrui despre Împărăția lui Dumnezeu, tot aşa cum îngerii Mamei divine a Naturii, pe care îi ştiți, vă învață despre lucrurile din Împărăția Ei. Adevărat vă spun, că trăind astfel veți fi în fiecare noapte oaspeții Împărăției lui Dumnezeu. Şi când vă treziți a doua zi de dimineață, veți simți în voi puterea cea mare şi bună a îngerilor neştiuți. Tatăl vostru divin Ceresc îi va trimite la voi în fiecare noapte, pentru ca ei să vă poată clădi spiritul, tot aşa cum Mama divină a Naturii vă trimite îngerii Ei, pentru ca ei să vă poată clădi, întări şi regenera trupul. Dacă în timpul zilei Mama divină a Naturii vă îmbrățişează în brațele Ei, iar noaptea Tatăl vostru divin Ceresc îşi trimite sărutul său asupra voastră, atunci Fiii Oamenilor vor deveni Fiii lui Dumnezeu".

Apoi Iisus a muls ugerul oii care păştea iarbă. Şi a pus laptele în nisipul încălzit de soare, spunând: "Iată, puterea îngerului apei a intrat în acest lapte, iar acum, puterea îngerului luminii soarelui va intra, de asemenea, în el".

Atunci laptele a devenit fierbinte prin puterea razelor soarelui.

“Şi acum, în acest lapte îngerii apei şi luminii soarelui se vor înfrăți cu îngerul aerului”.

Şi aburii laptelui fierbinte au început să se ridice încet în aer.

“Vino şi inspiră pe gură puterea îngerului apei, luminii soarelui şi aerului, ca ei să poată intra în trupul tău şi să alunge pe Satana afară din tine”.

Şi bolnavul pe care Satana îl chinuia cumplit a inspirat adânc aburul alb.

“Într-o clipă, Satana va părăsi trupul tău, pentru că de trei zile flămânzeşte, fiindcă nu mai găseşte nici un fel de mâncare în tine. El va ieşi acum afară din tine ca să-şi potolească foamea prin laptele fierbinte, aburind, pentru că aceasta este hrana lui preferată. El va simți acum mirosul şi nu va fi în stare să mai reziste foamei, care îl chinuie deja de trei zile. Dar Fiul divin al Omului îi va distruge trupul, pentru ca el să nu mai chinuie pe nimeni de acum înainte”.

Atunci trupul bolnav a fost parcă apucat de malarie şi a început să se forțeze, ca şi cum ar fi vrut să vomite şi nu putea şi a început să respire gâfâind, de parcă răsuflarea lui era pierdută. Şi a leşinat în poala lui Iisus.

“Acum Satana îi părăseşte trupul. Priviți-l!” Şi Iisus a arătat spre gura deschisă a omului bolnav.

Şi toți au văzut cu uimire şi cu groază cum Satana ieşea din gura lui sub forma unui vierme lung şi îngrozitor, care se îndrepta direct spre laptele aburind. Atunci Iisus a luat două pietre ascuțite şi a zdrobit capul Satanei şi a scos afară din bolnav tot corpul monstrului care era aproape la fel de lung ca şi omul. Când îngrozitorul vierme a ieşit afară din gâtul omului bolnav, el şi-a recăpătat dintr-o dată respirația şi atunci toate durerile au încetat. Şi ceilalți s-au uitat îngroziți la înspăimântătorul corp al Satanei.

“Vezi ce creatură îngrozitoare ai purtat şi ai hrănit în trupul tău, de atâția ani? L-am scos afară din tine şi l-am omorât ca să nu te mai chinuie niciodată. Mulțumeşte-i lui Dumnezeu că îngerii Săi te-au eliberat şi caută să nu mai păcătuieşti, pentru ca Satana să nu se întoarcă la tine din nou. Fă din trupul tău, de acum înainte, un templu dăruit Dumnezeului Tău”.

Şi toți erau uimiți de cuvintele Sale şi de puterea Sa. Şi ei au spus: “Învățătorule, Tu eşti cu adevărat trimisul lui Dumnezeu şi cunoşti toate tainele”.

“Şi voi - a răspuns Iisus - trebuie să fiți adevărații Fii ai lui Dumnezeu, pentru ca şi voi să puteți avea parte de puterea Sa şi de cunoaşterea tuturor tainelor. Pentru că înțelepciunea şi puterea divină pot veni numai din dragostea de Dumnezeu. Iubiți, de aceea, pe Tatăl divin Ceresc şi pe Mama divină a Naturii, din toată inima voastră şi din toate puterile voastre. Slujiți-i cu abnegație, pentru ca îngerii Lor să vă slujească mereu. Dăruiți toate faptele voastre lui Dumnezeu şi nu hrăniți niciodată prin faptele voastre rele pe Satana, pentru că plata

păcatului este boala şi moartea prematură. În Dumnezeu se află răsplata binelui, fericirea, dragostea Sa, care de fapt este cunoaşterea deplină şi puterea vieții veşnice”.

Şi toți au îngenunchiat pentru a aduce mulțumiri lui Dumnezeu, pentru dragostea Sa.

Şi Iisus a plecat spunând: “Mă voi întoarce la toți cei care stăruiesc în rugăciune şi post până într-a şaptea zi. Pacea lui Dumnezeu să fie cu voi!”

Şi omul bolnav din care Iisus alungase pe Satana s-a ridicat, pentru că acum puterea vieții îi revenise. A răsuflat adânc şi ochii săi au devenit limpezi, pentru că orice durere îi pierise. Şi s-a aruncat pe pământul unde stătuse Iisus, a sărutat urma picioarelor Lui şi a plâns.[...]

Şi în lunca unui râu, mulți bolnavi au postit şi s-au rugat îngerilor lui Dumnezeu timp de şapte zile şi şapte nopți şi mare a fost răsplata lor, pentru că au urmat întru totul cuvintele lui Iisus. Şi la sfârşitul celei de-a şaptea zi, pe foarte mulți, toate durerile i-au părăsit. Şi când soarele a răsărit peste marginea pământului, L-au văzut pe Iisus venind la ei dinspre munte, cu strălucirea soarelui care răsare deasupra capului Său.

“Pacea lui Dumnezeu să fie cu voi!”

Şi unii dintre cei care erau prezenți acolo nu au spus nici un cuvânt, ci doar s-au aruncat în fața Lui şi au atins, plini de venerație, cusătura hainelor Lui, în semn de respect şi recunoştință pentru vindecarea lor.

“Nu-mi aduceți mulțumiri mie, ci Mamei voastre divine, care v-a trimis îngerii Săi vindecători. Mergeți acum şi nu mai păcătuiți, ca să nu mai vedeți niciodată boala. Şi lăsați de acum înainte ca îngerii vindecători să devină păzitorii voştri”.

Ei L-au întrebat: “Încotro să ne ducem, Învățătorule, pentru că cu Tine sunt cuvintele vieții veşnice? Spune-ne, care sunt păcatele pe care trebuie să le ocolim, ca să nu mai vedem niciodată boala?”

Iisus a răspuns: “Facă-se totul după credința voastră!” Şi El s-a aşezat între ei, spunând: “A fost spus din timpuri vechi: “Cinsteşte-ți Tatăl divin Ceresc şi Mama divină a Naturii şi respectă-Le poruncile, pentru ca zilele tale să fie multe şi fericite pe acest pământ”. Şi, imediat după aceasta, a fost dată porunca: “Să nu ucizi”, pentru că viața este dată tuturor de Dumnezeu, şi ceea ce Dumnezeu a dat, omul nu trebuie să ia. Pentru că vă spun cu adevărat, de la o singură Mamă divină vine tot ceea ce trăieşte p e pământ. De aceea, cel care omoară, îşi omoară fratele. Şi de la el, Mama divină a Naturii îşi întoarce fața şi va smulge de la el Sânii Săi dătători de viață. Şi după aceea el va fi ocolit de îngerii Săi şi doar Satana va locui în trupul său. Şi carnea animalelor ucise cu care se va hrăni şi va ajunge în corpul său va deveni până la urmă propriul său mormânt, pentru că cel care omoară, până la urmă se omoară pe sine şi cine mănâncă carnea animalelor ucise, de fapt mănâncă din trupul morții. În sângele său, fiecare picătură din sângele lor se preface în otravă; în răsuflarea sa, răsuflarea lor se preface în sudoare; în carnea sa, carnea lor se preface în bube; în oasele sale, oasele lor se

prefac în piatră; în măruntaiele lui, măruntaiele lor se prefac în putreziciune; în ochii lui, ochii lor se prefac în solzi, în urechile lui, urechile lor se prefac în scurgeri de ceară. Şi moartea lor va deveni până la urmă boala, suferinţa şi moartea lui. La dispoziţia Tatălui vostru divin Ceresc se află păcatele voastre acumulate în cei şapte ani, care pot fi iertate în şapte zile de post.

Rezistaţi, mai ales prin fapte şi gânduri bune, zi şi noapte, ispitelor lui Satana. Nu staţi treji noaptea, nici nu dormiţi ziua, ca să nu plece de la voi îngerii lui Dumnezeu.

Şi nu vă luaţi nici o plăcere, nici în băutură (alcool), nici în vreun fum al Satanei (tutun), pentru că toate băuturile şi fumurile Satanei sunt mari spurcăciuni în ochii Dumnezeului vostru.

Nu fiţi desfrânaţi nici noaptea, nici ziua. Desfrânatul este întocmai ca un copac a cărui sevă iese prematur şi grabnic din trunchiul său. Şi datorită vlăguirii, acest copac va fi uscat înainte de timpul său şi nici nu va da vreodată fructe (roade). De aceea, nu fiţi niciodată desfrânaţi, ca să nu vă usuce Satana trupul, datorită vlăguirii şi ca să nu vă facă Domnul sământa stearpă, prin împuţinare.

Evitaţi tot ceea ce este prea fierbinte sau prea rece, pentru că este voia Mamei voastre divine a Naturii, ca nici fierbinţeala şi nici frigul să nu vă facă rău trupului. Şi nu vă lăsaţi trupurile să devină nici mai fierbinţi, nici mai reci decât aşa cum le încălzesc sau le răcesc îngerii lui Dumnezeu. Şi dacă ascultaţi de poruncile Mamei divine, atunci, ori de câte ori trupul vostru devine prea fierbinte, Ea va trimite pe îngerul frigului la voi şi, ori de câte ori trupul devine prea rece, Ea va trimite îngerul căldurii să vă încălzească din nou.

Urmaţi pilda tuturor îngerilor Tatălui şi Mamei, care lucrează zi şi noapte, fără încetare, în Împărăţiile tainice ale Cerurilor şi Pământului. Veţi primi astfel, în voi înşivă, pe cei mai puternici îngeri ai lui Dumnezeu, îngerii acţiunii binefăcătoare, şi împreună cu ei veţi lucra cu toţii în Împărăţia lui Dumnezeu. Urmaţi pilda apei curgătoare, a vântului care bate, a răsăritului şi a apusului soarelui, a plantelor şi copacilor care cresc, a animalelor care aleargă şi zburdă, urmăriţi descreşterea şi creşterea lunii, stelele care periodic pleacă şi se întorc iarăşi; remarcaţi cum toate acestea se mişcă şi îşi fac muncile lor. Pentru că tot ceea ce are viaţă, mişcă şi numai ceea ce este mort, este nemişcat. Dumnezeu este Dumnezeul celor vii, iar Satana este stăpânul celor morţi. Serviţi şi slăviţi-l pe Dumnezeul cel viu, pentru ca mişcarea veşnică şi binefăcătoare a vieţii să vă poată regenera şi susţine şi ca astfel să puteţi scăpa de nemişcarea îngrozitoare a morţii. Lucraţi, de aceea, fără încetare, pentru a clădi şi susţine Împărăţia lui Dumnezeu, ca nu cumva să fiţi aruncaţi, prin lenea sau stagnarea voastră, în împărăţia Satanei. Bucuria eternă şi viaţa veşnică se află doar în Împărăţia vie a lui Dumnezeu, iar suferinţa cea nemişcată şi întunecată există numai în împărăţia morţii a lui Satana. Fiţi, de aceea, Fii adevăraţi ai Mamei divine şi ai Tatălui divin, ca să nu cădeţi niciodată în sclavia Satanei. Fiind mereu plini de bunătate, Mama divină a Naturii şi Tatăl divin Ceresc vă vor trimite adeseori îngerii Lor ca să vă înveţe, şi să vă slujească. Atunci îngerii Lor vor scrie poruncile lui Dumnezeu în capul vostru, în inima voastră şi în mâinile voastre, ca să puteţi şti, simţi şi împlini poruncile Domnului.

Rugați-vă în fiecare zi, în special Tatălui divin Ceresc şi Mamei divine a Naturii, ca sufletul vostru să devină desăvârşit, aşa cum şi Sufletul sfânt al Tatălui Ceresc este desăvârşit şi ca trupul vostru să devină desăvârşit, aşa cum şi trupul divin al Naturii este desăvârşit. Căci dacă înțelegeți, simțiți şi împliniți poruncile divine, atunci tot ce vă veți ruga Tatălui divin Ceresc şi Mamei divine a Naturii vă va fi dat. Pentru că înțelepciunea, dragostea, şi puterea lui Dumnezeu sunt mai presus de orice.

De aceea, rugați-vă Tatălui divin Ceresc în acest fel: "Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfințească-se numele Tău. Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dăne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiților noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău şi viclean. Căci a Ta este Împărăția, puterea şi mărirea, acum şi pururea şi-n vecii vecilor. Amin".

Şi rugați-vă Mamei Naturi în acest fel: "Mama noastră divină, care eşti pretutindeni, sfințească-se numele Tău. Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta în noi, aşa cum se face şi în Tine. Şi în toate zilele, trimite-ne spre ajutor îngerii Tăi, aşa cum îi trimiți în tine. Şi ne iartă nouă păcatele noastre, după cum şi noi respectăm legile Tale. Şi nu ne duce pe noi către boală, ci ne izbăveşte de tot răul, pentru că al Tău este pământul, trupul şi sănătatea. Amin".

Şi toți s-au rugat apoi împreună cu Iisus Tatălui divin Ceresc şi Mamei divine a Naturii.

După aceea, Iisus le-a vorbit astfel: "Tot aşa cum trupurile voastre au renăscut prin îngerii Mamei divine a Naturii, fie ca sufletele voastre să renască la fel prin îngerii Tatălui Ceresc. Astfel, veți deveni cu toții adevărații Fii ai Tatălui divin şi ai Mamei divine şi adevărați Frați ai Fiilor Oamenilor. Până acum ați fost în război cu Tatăl cu Mama şi Frații voştri divini şi l-ați servit pe Satana. Începând de astăzi, trăiți în pace deplină cu Tatăl divin Ceresc, cu Mama divină a Naturii şi cu Frații voştri divini, Fiii Oamenilor. Luptați neîncetat numai împotriva Satanei, ca să nu vă jefuiască de pacea voastră. Astfel vi se va da pacea Mamei divine a Naturii - trupului vostru şi pacea Tatălui vostru divin Ceresc - sufletului vostru. Fie ca pacea amândurora să domnească printre Fiii Oamenilor.

Veniți către Dumnezeu, voi toți, care sunteți obosiți de viață şi care suferiți în dezbinare şi chin, pentru că pacea lui Dumnezeu vă va întări şi vă va mângâia! Pentru că Pacea lui Dumnezeu este întotdeauna copleşitor de plină de fericire. De aceea, vă întâmpin întotdeauna în acest fel: "Pacea lui Dumnezeu să fie cu voi!", şi voi să vă întâmpinați întotdeauna la fel unul pe celălalt, pentru ca asupra trupului vostru să poată coborî pacea Mamei divine a Naturii şi asupra sufletului vostru să coboare pacea Tatălui divin Ceresc. Atunci veți găsi pacea divină şi printre voi, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este totodată şi în voi. Acum, întoarceți-vă la Frații voştri cu care până acum ați fost în ceartă şi oferiți-le pacea voastră. Fericiți sunt cei care se străduiesc pentru pace, pentru că ei vor găsi cel mai repede pacea lui Dumnezeu. Mergeți şi nu mai păcătuiți. Dați fiecăruia pacea voastră, tot aşa cum Eu v-am dăruit acum pacea Mea. Pacea Mea este a lui Dumnezeu. Pacea lui Dumnezeu să fie cu voi!"

Şi după ce a rostit aceste cuvinte, El plecă dintre ei.

Atunci pacea Lui a coborât asupra lor şi cu îngerul dragostei în inima lor, cu înțelepciunea legii în capul lor şi cu puterea de a renaşte în mâinile lor, s-au dus, cuprinşi de o mare fericire, printre Fiii Oamenilor, pentru a aduce lumina păcii divine celor care se luptau cu răul şi cu suferințele în întuneric.

Şi ei se despărțeau acum spunându-şi plini de dragoste unul altuia:

“PACEA LUI DUMNEZEU SĂ FIE CU TINE!”

(http://ro.j-lorber.com/Ev_pacii/ev_pacii.html)

(Vezi şi alte Evanghelii apocrife: http://www.scribd.com/people/documents/236910-billydea , n.r.)